

گۆقاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ ی کوردی ٢٠٢٤ ی زاینی

سەرۆکی ئەکادیمیای کوردی و خاوەن ئیمتیازی گۆڤار
حه مه سه عید حه سه ن که ریم

سەر نووسەر:

پ.د. کاروان عومەر قادر

بەرپێوه بهری نووسین:

د. په خشان فه همی فهرحو

دهسته ی نووسهران:

- پ.د. قهیس کاکل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمەد عومەر

- پ.د. بهختیار سه جادی

- پ.د. فه ره اد قادر توفیق

- پ.ی.د. عه بدلو احید ئیدریس شه ریف

- پ.ی.د. نه وزاد ئەسوهد ئەحمەد

- د. له زگین عه بدول په حمان ئەحمەد

دهسته ی پراویژکاران:-

- پ.د. میشیل لیزه نبیرگ

- پ.د. مارتن فان برونسن

- پ.د. جه لیلی جه لیل

- پ.د. سالح ئاکین

- پ.د. جه عفهر شه یخولئیسلامی

- پ.د. عه بدول په حمان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمەد زاده

وینە ی شیعری له شیعەرەکانی (دلشاد مەریوانی) دا

رۆشنا سلام آمین

پ. ی. دجبار احمد حسین

بەشی زمانی کوردی-کۆلیژی زمان

بەشی زمانی کوردی-کۆلیژی زمان

زانکۆی سەلاحەددین-هەولێر

زانکۆی سەلاحەددین-هەولێر

roshna.amen@su.edu.krd

Jabbar.hussein@su.edu.krd

پوختە:

پوختە ی ئەم توێژینە وە یە بریتییە لە دەرخستن و دیاریکردنی وینە ی شیعری و ئەو سەرچاوانە ی شاعیر (دلشاد مەریوانی) لە پیکهاتە و بابەتی وینە شیعرییەکانیدا سوودی لێ بینیون، لەگەڵ شیکردنەوهی نموونە شیعرییەکانی.

وینە، یەکیکە لە پیکهاتە سەرەکییەکانی بنیاتی دەقی شیعری، هەر شاعیریک بۆ پیکهاتەکانی وینە هونەراییەکانی شیوازیکی تاییەت بە خۆی هەیه؛ (دلشاد مەریوانی) یش وەک شاعیریک نوێخواز و بە ئەزموون و خاوەن شیواز و تاییەتمەندی خۆی، بە ئامانجی لایەنی ئیستاتیکی و دروستبوونی شیعرییەت، چەندین وینە ی جوان و سەرنجراکێشی لە دەقە شیعرییەکانیدا کێشاوه، لە کۆی شیعەرەکانی دلشاد مەریوانی وینە ی هونەری بە هەموو جۆرەکان لە شیعەرەکانیدا بەدی دەکریت، وەک (وینە ی شیعری بەپێی پینج هەستەکانی مەرووف-هەستی ژیری، وینە ی جوولۆ و وەستاو، وینە ی ئەفسانەیی، وینە ی رەمزی، وینە ی تاک و لیکدراو و گشتی، وینە ی روونبێژی)، لەگەڵ سوودبینین لە سەرچاوەکانی (خودی و بابەتی) هەر یەکەیان بە شیوازیکی جیا خراونەتە روو، وینە ی رەمزی بە شیوازیکی بەرفراوان لە شیعەرەکانی بەدی دەکریت، ئەمەش یەکیکە لە تاییەتمەندییەکانی شاعیر، هۆکاری ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ رۆشنایی گشتیی شاعیر و ئەو بارودۆخە سیاسییهی که شاعیر تییدا ژیاوه، ئەمەش ئیستاتیکی بە دەقە شیعرییەکانی شاعیر بەخشیوه.

کلێلەوشە: دلشاد مەریوانی، وینە ی شیعری، وینە ی رەمزی، سەرچاوهی خودی، سەرچاوهی بابەتی

پیشه کی:

وینه‌ی شیعی به یه‌کی له پیکهاته گرنه‌گ و سه‌ره‌کیه‌کانی ده‌قی شیعی له قه‌له‌م ده‌دریت، په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی بایه‌خیک‌کی زوری به‌م لایه‌نه داوه، چونکه ریگه‌یه‌که بو‌گه‌یشتن به‌بیری سه‌ره‌کی ده‌قی شیعی، شاعیریش له ریگه‌ی وینه‌ی شیعی به‌وه ئه‌زمونه شیعی به‌که‌ی خو‌ی ده‌گه‌یه‌تیت. زوربه‌ی ده‌قه شیعی به‌کانی (دلشاد مه‌ریوانی) به‌ده‌ر نین له وینه‌ی هونه‌ری و خسته‌ن‌پرووی ئه‌وه‌ه‌ست و سو‌زه‌ی له ناخیدا په‌نگی خواردوو‌ه‌ته‌وه، توانیو‌یه‌تی لیزانانه له ریگه‌ی وینه‌ی شیعی به‌کانه‌وه شیعی به‌ت و ئیستاتیکی به‌ده‌قه شیعی به‌کانی به‌خشیت، له ریگه‌ی زوری ئه‌وه وینه‌ی په‌مزیانه‌ی به‌کاری هیناوه، ده‌توانین بگه‌ین به‌وه سه‌رده‌مه‌ی شیعه‌کانی تیدا هاتوو‌نه‌ته به‌ره‌م. **هو‌ی هه‌لب‌ژاردن:** هو‌ی هه‌لب‌ژاردن ئه‌م ناو‌نیشانه، گرنه‌گیدانه به‌ شیعی (دلشاد مه‌ریوانی) و پیشاندانی لایه‌نی هونه‌ری شیعه‌کانی، وه‌ک پیوست لیک‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌کادیمی له‌باره‌وه نه‌کراوه.

میتو‌دی لیک‌کۆلینه‌وه‌که: له‌م لیک‌کۆلینه‌وه‌دا په‌پر‌ه‌وی میتو‌دی وه‌سفی و شیکاری کراوه.

پیکهاته‌ی لیک‌کۆلینه‌وه‌که: لیک‌کۆلینه‌وه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ چوار ته‌وه‌ر پیک دیت:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چه‌مک و پیناسه‌ی وینه‌ی شیعی، تیدا باس له چه‌مک و پیناسه‌ی وینه‌ی شیعی و گرنه‌گیدان به‌م پیکهاته‌یه له په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کۆن و نویدا کراوه.

ته‌وه‌ری دووهم: جو‌ره‌کانی وینه‌ی شیعی له لای شاعیر، له‌م ته‌وه‌ره‌یه، جو‌ره‌کانی وینه‌ی شیعی له‌ پرووی پیکهاته و بنیات، پینج هه‌سته‌که‌ی مرو‌ف، جو‌ولاو و وه‌ستاو، شی‌وازه‌وه‌ خراونه‌ته‌وه‌رو، به‌ نمونه‌ی شیعی به‌وه.

ته‌وه‌ری سێیه‌م: سه‌رچاوه‌کانی وینه‌ی شیعی له لای شاعیر، تیدا باس له سه‌رچاوه‌کانی وینه‌ی شیعی له شیعه‌کانی شاعیردا، له‌ پرووی سه‌رچاوه‌ی خودی و بابه‌تی کراوه.

ته‌وه‌ری چوارهم: بابه‌تی وینه‌ی شیعی به‌کان له لای شاعیر، لێره‌دا دیارترین ئه‌وه بابه‌تانه‌ خراونه‌ته‌وه‌رو، که بوونه‌ته‌وه‌مینه‌ی دروستبوونی وینه‌ی شیعی به‌کان.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م:

وینه‌ی شیعی

چه‌مک و پیناسه‌ی وینه‌ی شیعی

وینه‌ی شیعی به‌ یه‌کی له پیکهاته سه‌ره‌کیه‌کانی بنیاتی شیعیر داده‌نریت له په‌خنه‌ی کۆن و نویدا. ”وشه‌ی وینه (image) له ئینگلیزی‌دا ئاماژه بو‌ ئه‌وه‌ه‌گه‌ هاوبه‌شه ده‌کات که له‌گه‌ل وشه‌ی خه‌یالدا (imagination) هه‌یه‌تی که بو‌ته هو‌ی هاوبه‌شیان له یه‌ک بواری مه‌عریفیدا و ئه‌وه په‌یوه‌ندی به‌تینه‌ی که له ئیوان خه‌یال و وینه‌دا هه‌یه به‌وه پیسه‌ی وینه‌ی گرنه‌گترین به‌رجه‌سته‌کانی خه‌یال له شیعه‌دا“ (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ۲۵)، هو‌کاریکه بو‌ ده‌ربرینی ئه‌وه‌ه‌ست و سو‌ز و خه‌یاله‌ی لای شاعیر دروست بو‌وه، که له ده‌قی شیعی‌دا به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات. ”وینه‌ی شیعی زمانی ئه‌ندیشه‌یه و هه‌موو ئه‌وه‌ دیارده هه‌سته‌پیکراو و هه‌سته‌ده‌روونی و بو‌چوو‌نه ئه‌ندیشه‌یه به‌رجه‌سته‌کراوانه ده‌گرته‌وه که به‌ هو‌ی زمانه‌وه بو‌ خو‌پنه‌ر و گو‌یگر ئه‌نجام ده‌دریت“ (عه‌لی، ۱۹۹۸، ۴۸)، ده‌توانین بلین وینه‌ی شیعی پیکهاته‌یه‌کی ئیستاتیکی شیعه‌یه‌کیکه له بنه‌ما دیاره‌کانی هونه‌ری شیعی.

وینه‌ی شیعی سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنه‌گی ئه‌زمونی شیعی به‌وه‌ه‌وه شاعیر ئامانجی خو‌ی ده‌پیکیت، یه‌کیکه له بنه‌ماکانی دا‌هینانی شیعی و ده‌رخسته‌نی پله و توانای شاعیریتی شاعیر ”وینه‌ی شیعی نواندنی ئه‌زمونه‌کانی شاعیره، گوزارشت له هه‌ست و سو‌زه‌ شاراو و ئاشکراکانی ده‌کات، تاکه ناوه‌نده بو‌ گه‌یاندنی بیر و سو‌زی شاعیر، که به‌ وینه‌ی شیعی گوزارشت له ئه‌زمونه‌کانی ژیان و بینینی بو‌ پروداوه‌ سروشتی و ناسروشتیه‌کان ده‌کات“ (رضا، ۲۰۲۱، ۲۸) که‌واته وینه‌ی شیعی ریگه‌یه‌کی جه‌وه‌ری به‌ بو‌ گواسته‌وه‌ی ئه‌زمونه‌کانی هونه‌ری ژیان شاعیر.

وینه‌ی شیعی پیکهاته‌یه‌کی گرنه‌گی شیعه‌، که ره‌سته‌کانی وشه‌ی جوان و خه‌یالی شاعیرن که له ریگه‌یه‌وه تیروانینی بو‌ دیارده‌کانی ده‌روبه‌ر ده‌خاته‌وه‌رو. ”وینه‌ی شیعی، جه‌وه‌ری هونه‌ری شیعه‌ و واتای سه‌ره‌کی له‌وه‌وه دروست ده‌بیت، شاعیر به‌ یاریده‌ی خه‌یال و به‌هو‌ی وشه‌وه وینه‌ی و بیرو‌که‌کانی خو‌ی ده‌کیشیت. ئه‌وه

وشانه‌ی به‌شداری ده‌که‌ن له پیکه‌پیکانی وێنه‌یه‌کی شیعری، هه‌موویان وشه‌ی ئاسایین، به‌لام له ئەنجامدا پیکه‌تیه‌یه‌کی نااسایی دروست ده‌که‌ن” (حسین، ۲۰۰۸، ۹۴). واته‌ شاعیر له‌ پرگه‌ی خه‌یال‌ه‌وه‌ به‌ جوړیک وێنه‌کان دروست ده‌کات، له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی واقیع دووری ده‌خاته‌وه‌ و واقیعیکی داهێزراومان بوو پیک ده‌هێتیت. ”وێنه‌ له‌ شاعر و ئەده‌بدا به‌گشتی، شتی نامۆ وهرناگریت بوو وشه‌ی باو، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ شتی ئاسایی ده‌گوژیت بوو کاری نامۆ کاتیک له‌ ژیر تیشکیکی نویدا پێشکەشی ده‌کات و ده‌یخاته‌ کایه‌یه‌کی چاوه‌پروانه‌کراو” (حسین، ۲۰۰۸، ۹۴) ده‌رخه‌ری ئه‌وه‌ هه‌سته‌ ده‌روونییه‌ی شاعیره‌ به‌رامبه‌ر به‌ شته‌کان هه‌یه‌تی. ”وێنه‌ ده‌رهاتووی ناخی ده‌روونی شاعیره‌ کاتی وه‌سفی بیزاوه‌کان ده‌کات، که‌ خوێنه‌ر شاعیره‌که‌ ده‌خوینیته‌وه‌ نازانی شاعیریکی نووسراو ده‌خوینیته‌وه‌، یاخود دیمه‌نیک له‌ دیمه‌نه‌کانی بوون ده‌بینی. کاتی وه‌سفی ئه‌وه‌ی ناو ویزدانی خوێ ده‌کات خه‌یالی خوینەر بوو ئه‌وه‌ ده‌چێ که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌ویه‌تی و گفتوگو له‌گه‌ڵ ویزدانییدا ده‌کات، چونکه‌ پارچه‌یه‌کی هه‌لبژاردی شاعیریکی نه‌مر ده‌خوینیته‌وه‌” (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ۳۱).

وێنه‌ی شیعری ”بۆچوونیککی زه‌ینییه‌ له‌ پرگه‌ی لیکچواندن و خواسته‌نه‌کان به‌ره‌م دیت، ئه‌رکی ئه‌وه‌یه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌ گه‌ر بخاته‌وه‌، که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ به‌کارهێنانی خواستزای وشه‌کانی نیو کاری ئه‌ده‌بی هه‌یه‌، ئه‌وه‌ش جوانیه‌کی گه‌وره‌ به‌ ده‌قی ئه‌ده‌بی ده‌به‌خشێ” (عه‌بدوڵلا، ۲۰۲۱، ۴۸-۴۹). شاعیران هه‌ر له‌گه‌ڵ یه‌که‌م هه‌ولێ شاعر نووسینیاندا وێنه‌ی شاعیریان فه‌رامۆش نه‌کردووه‌، هه‌میشه‌ هه‌ولیان داوه‌ له‌ شیوه‌ی جوړاوجوړ وێنه‌ی هه‌مه‌ره‌نگ نیشان بده‌ن، پاده‌ی به‌رزنی ئاستی ئه‌م هونه‌ره‌ شیعرییه‌ و به‌کارهێنانی له‌ ناو ده‌قی شاعیریدا له‌سه‌ر ئاست و توانا و به‌هره‌ی شاعیر وه‌ستاوه‌. ”وێنه‌ی شیعری، یه‌کیکه‌ له‌ گرنگترین بنه‌ماکانی ده‌قی شیعری، له‌ میژووێ گه‌شه‌سهندنی شیعری هه‌ر زمانیکدا سه‌ره‌تا هه‌ست به‌ گوژانی ئه‌م ده‌کریت، پاشان له‌ پیناوی ده‌رپرینی ئه‌م وێنه‌ نوێیانه‌دا، گوژان به‌ سه‌ر مۆسیقای شاعر و زمانی شاعیریشدا دیت” (حسین، ۲۰۰۸، ۳۰۴).

له‌ پرگه‌ی وێنه‌ی شیعرییه‌وه‌ ده‌توانین بگه‌ین به‌ راستیه‌ شاراوه‌کانی ژوره‌وه‌ی شاعیر، مه‌به‌ست و ئامانجاکانی شاعیرمان بوو روون بیه‌ته‌وه‌ ”وێنه‌ به‌ره‌مه‌می سۆزی تاییه‌تی شاعیره‌ و ئه‌وه‌شی له‌ ناخه‌وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ شته‌کان هه‌ستی پێ ده‌کات، دوا ئاوتیه‌ بوونیان به‌ هه‌ست و سۆز و زیادکردنی باره‌ ده‌روونییه‌کان، گواسته‌وه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆی ده‌بیت له‌ واژه‌وه‌ بوو واتا، لێره‌دا وێنه‌ ده‌بیته‌ ته‌وه‌ره‌ی جوانی و سیفه‌تی تاکه‌ره‌ی هه‌لده‌گریت و خودی شاعیری تیا ره‌نگ ده‌داته‌وه‌” (عبدالرحمان، ۱۹۷۷، ۳۶۸) که‌واته‌ وێنه‌ی شیعری ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ باره‌ ده‌روونییه‌یه‌ که‌ شاعیر له‌ ئەزمونه‌ شیعرییه‌که‌یدا پێیدا تیه‌په‌یه‌.

وینه‌ی شیعری له‌ شیعری نووی و کلاسیکدا جیاوازه‌ ”شاعیری کۆن (یان په‌خه‌گری کۆن) جوانی به‌ لایه‌وه‌ ئه‌وه‌بوو، که‌ هه‌سته‌کان رازی بکات، ئه‌م ئاره‌زووه‌ هه‌ستییه‌ خوێ به‌سه‌ر وێنه‌ی شاعیریدا سه‌پاند بوو، ته‌نیا ئه‌وه‌ به‌ لایه‌وه‌ گرنگ بوو ئه‌وه‌ وێنه‌ی دروستی ده‌کات زۆر له‌ وێنه‌یه‌ بچیت، که‌ پێی ده‌خوینیت (یان له‌ خه‌یالیادیه‌)، ئه‌مه‌ش کاتیک ده‌توانیت که‌ وێنه‌ی هه‌ستی به‌کار به‌هێتیت. به‌لام وێنه‌ له‌ شیعری نویدا فه‌لسه‌فه‌ی ئیستاتیکی خوێ هه‌یه‌، دیارترین سیفه‌تی (چالاک)یه‌، پێشتر (وشه‌) که‌ره‌سته‌ی گوژارشت بوو، به‌لام له‌ شیعری نویدا (وێنه‌) که‌ره‌سته‌ی گوژارشته‌، که‌ دیمه‌نیککی زیندوو ده‌گوازیته‌وه‌ و ئەزموونیککی مرفۆایه‌تی کورت ده‌کاته‌وه‌. له‌ شیعری نویدا جوانی په‌گه‌زه‌کان، یان ناشرینیان هیچ گرنگ نییه‌، به‌لکو گرنگ ئه‌وه‌یه‌ وێنه‌که‌ به‌ گشتی گوژارشت له‌ هه‌سته‌ راستگۆکان بکات و به‌ شیوه‌یه‌کی وروژینه‌ر بیانگوازیته‌وه‌” (حسین، ۲۰۰۸، ۹۴-۹۵) داهێنانی شاعر له‌ شیعری نویدا زیاتر له‌ وێنه‌یه‌کدا خوێ ده‌بینیته‌وه‌، به‌ شیوه‌یه‌کی زنجیره‌یی پیکه‌وه‌ وێنه‌یه‌کی گشتی ده‌نوین، به‌لام له‌ شیعری کۆندا وێنه‌کان له‌ واتادا سه‌ره‌خۆن و په‌یونددیان به‌یه‌که‌تره‌وه‌ نییه‌ ”له‌ لای شاعیری کۆن وێنه‌کان په‌یوه‌ندیان به‌ یه‌که‌وه‌ نه‌بووه‌ و وه‌ک بلایی هه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه‌ وێنه‌ بخولقین و به‌س، به‌لام شاعیری نووی وێنه‌ی شیعری پتر له‌ لا به‌ زنجیره‌ دیته‌ خوار و وێنه‌کانیشی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێزیمان له‌ نواندا

”بینین له سه‌رووی هه‌موو هه‌سته‌کانه‌وه دیت، له پرووی توانای هه‌ست پیکردنه‌وه وینه‌ی هونه‌ریش پڕۆیه‌یه‌کی زۆری به‌ر ئەم هه‌سته‌ده‌که‌وی” (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ل: ۲۰۳) واته‌ یه‌کیکه‌ له‌ کاراترین هه‌سته‌کانی مرۆڤ، چونکه‌ پراسته‌وخۆ له‌ پڕیگه‌ی چاوه‌وه‌ درک به‌ شت و دیاده‌کانی ده‌وروبه‌ر ده‌کریت.

- له‌م ڤه‌وه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا، بۆ ده‌رپڕینی ئازاره‌کانی ناوه‌وه‌ی وینه‌یه‌ک دروست ده‌کات، که‌ به‌ر هه‌ستی بینین ده‌که‌ویت:

دیاره‌ ئازاری وه‌رزی پایزیش میراتی منه

پراسته‌ که‌ زه‌ردی گه‌ل‌پزانی‌ش بۆ من نه‌خشاوه

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۹)

شاعیر ئیش و ئازاری خۆی له‌ دووری یاره‌که‌ی نیشان داوه، پهنگ زه‌ردی خۆی به‌ (زه‌ردی گه‌ل) نیشان داوه، که‌ له‌ پڕیگه‌ی چاوه‌وه‌ هه‌ستی پڕی ده‌کریت، ”هاتنی پهنگ له‌ وینه‌دا به‌ کارپکی هه‌په‌مه‌کی دانانریت، به‌لکو خۆی له‌ خۆیدا هه‌لگری واتایه‌که‌ که‌ شاعیر مه‌به‌ستیه‌تی..له‌ وینه‌گرتندا پهنگ و هیله‌کان واتایه‌کی ناوه‌کییان هه‌یه، وه‌کو خۆشی و ناخۆشی، توندوتیژی و نه‌رم و نیانی، ساردی و گه‌رمی” (محمد، ۲۰۰۸، ل: ۵۸).

- له‌ وه‌سفی جوانی یاردا:

ئه‌ی دوو چاوی نیوه‌ نووستوو

ئه‌ی دوو ئه‌ستیره‌ی خه‌واو

بۆ که‌وتوو نه‌ باوه‌شی..جوتی برۆی په‌شی..تاریک

تۆ ئه‌ی برۆ..ئه‌ی دوو چل پڕحانه‌ی باریک

چیم لێ ده‌که‌ی..!له‌به‌ر ده‌متام..

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۲۲)

ئه‌م وینه‌یه‌ش به‌ر هه‌ستی بینین ده‌که‌وی، چاوه‌کانی یاره‌که‌ی به‌ ئه‌ستیره‌ و برۆکانی به‌ چله‌ پڕحانه‌ چواندوو، له‌ پڕیگه‌ی ئەم ده‌سته‌واژانه‌وه‌ وینه‌یه‌کی سه‌رنج‌پراکیشی دروست کردوو، که‌ به‌ر هه‌ستی بینین ده‌که‌ویت.

۲- هه‌ستی بیستن:

هه‌موو ئه‌و وینانه‌ ده‌گرته‌وه‌ که‌ به‌ر هه‌ستی بیستن ده‌که‌ون و له‌ پڕیگه‌ی گوچکه‌وه‌ وه‌رده‌گیرین، ”هه‌ر وینه‌یه‌کی شاعیر له‌سه‌ر بنه‌مای دهنگ یا ئاواز یا مۆسیقا

هه‌یه، ده‌یه‌وی یه‌که‌م شت وینه‌ی نوێ پیکه‌وه‌ بنی دووهم شت ئه‌و وینانه‌ی کاریگه‌ر بن و په‌یوه‌ندیان به‌یه‌که‌وه‌ هه‌بی” (محمد، ۲۰۰۸، ل: ۹).

په‌گه‌زی جیاواز پۆلیان له‌ دروستبوونی وینه‌ی هونه‌ری هه‌یه‌ که‌ هه‌ست و بیر و ئەزموونی شاعیر یه‌کیان ده‌خات، په‌گه‌زه‌کان هه‌ر یه‌که‌ پۆل و گرنگی خۆی هه‌یه، که‌ بریتین له‌ (زمان، ئەندیشه‌، واقع، بیر، سۆز، نه‌ست) هه‌موو ئه‌وانه‌ ئاوپته‌ی یه‌کتر ده‌بن و وینه‌ی شاعیری دروست ده‌که‌ن. ”پۆیسته‌ وینه‌ی شاعیری له‌ چه‌ند په‌گه‌زیکی بنیاتی پیک بیست، گرنگترین ئەم په‌گه‌زانه‌ش: زمان و شیوه‌کانی پۆلانی، مۆسیقا به‌ کیش و پیتمه‌وه، ئاماژه‌ و ئه‌و هه‌ست و روانگه‌ و وینه‌ بی سنوورانه‌ی لیه‌وه‌ی هه‌لده‌قوڵین..به‌م شیوه‌یه‌ بنیاتی وینه‌ی شاعیری، وینه‌یه‌کی بنیاتی ده‌قه‌ شاعیره‌که‌یه” (حسین، ۲۰۰۸، ل: ۹۵) ده‌توانین بلین وینه‌ی شاعیری، شیوازیکی هونه‌رییه‌، شاعیر له‌ پڕیگه‌یه‌وه‌ گوزارشت له‌ ده‌روون و هه‌ست و بیرکردنه‌وه‌کانی ده‌کات، که‌ بۆ شت و دیارده‌کانی ده‌وروبه‌ر هه‌یه‌تی.

ته‌وه‌ری دووهم:

جۆره‌کانی وینه‌ی شاعیری:

لێره‌دا هه‌وڵ ده‌ده‌ین ئه‌و جۆرانه‌ی وینه‌ی شاعیری ده‌ستیشان بکه‌ین، که‌ له‌ شاعیری (دلشاد مه‌ریوانی)دا هه‌ن؛ ئەمه‌ش له‌ چه‌ند پروویه‌که‌وه‌ ده‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: جۆره‌کانی وینه‌ له‌ پرووی پیکهاته‌ی سروشتیه‌وه‌ (هه‌ستی و ژیری)

أ- وینه‌ی هه‌ستی:

هه‌موو ئه‌و وینانه‌ ده‌گرته‌وه‌ ده‌که‌ونه‌ به‌ر یه‌کیک له‌ پینج هه‌سته‌کانی مرۆڤ، که‌ بریتین له‌ هه‌ستی (بینین، بیستن، چه‌شتن، بۆنکردن، به‌رکه‌وتن) کاتیک شاعیر هه‌وڵ ده‌دات بیرورا و سۆزی به‌رجه‌سته‌ بکات، ئه‌وا له‌ پڕی هه‌سته‌کانه‌وه‌ ده‌توانی ئەم کاره‌ بکات، خۆینه‌ریش له‌ پڕیگه‌ی ئەم هه‌ستانه‌وه‌ وه‌ریده‌گریت.

۱- هه‌ستی بینین:

ئه‌و وینانه‌ ده‌گرته‌وه‌ که‌ له‌ پڕیگه‌ی چاوه‌وه‌ ده‌بیرین،

شاعیر هه ناسه ی یاره که ی به هه نسکی ره یحانه چوواندوو، که له ریگه ی بۆنکردنه وه ههستی پی ده که یین، مه بهستی شاعیر ئه وه یه بلیت: به هۆی بۆنی هه ناسه ی یاره که ی، که وه کو بۆنی ره یحانه وایه، ده بیته هۆی ئه وه ی مهستی بکات، وه ک که سیک که به مهی مهست بوویت.

٤-ههستی چه شتن:

ههستی چه شتن یان تامکردن، ئه وه ههسته یه له ری پی تامه وه مروڤ ده توانیت درکی پی بکات، له م جوړه وینانه دا ئه وه دهسته واژانه ی که شاعیر ده یانه ییته وه وه ک (سویری تالی و ترشی...هتد) بهر ههستی چه شتن ده که ون.

لاده پیکی خوینی ترئ، بینه پیکی خوینی لیو با مه زه ی مه ی لاجی زوو که بینه پینشی جووته سیو خواردنیش بو من مه هینه، باشتره جوانیت له شیو هه ر که مه ستیش بووم بزانه، گیزم وه ک پرچت په شیو من که باده ی لیوه کانت هۆش و ژیریتیم به ری دوور ئه بم له م ئاخ و ژانه، هاتن و چوونه ده ری

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ٦٠)

هه ریبه ک له وشه و دهسته واژه کانی (پیکی خوینی ترئ- پیکی خوینی لیو-مه ی- شیو-باده ی لیوه کانت) بهر ههستی چه شتن ده که ون، شاعیر مه بهستی ئه وه یه به هۆی باده ی لیوه کانی یاره که ی، وه کو ئه وه ی مه ی خواردنیه وه هۆش و ژیریه تی له دهست ده دات، به مهش وینه یه کی شیعی کی که به ره ههستی چه شتن ده که ویت دروست بووه.

لیو بوو شیرینی لیوی ئه مژی ده می کاممان بوو خو شم نازانم

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ٧٢)

ئه م وینه یه بهر ههستی چه شتن و بهرکه وتن ده که ویت، شاعیر له ریگه ی ههستی چه شتن و بهرکه وتن وینه یه کی رۆمانسی بنیات ناوه.

٥-ههستی بهرکه وت:

ئه م جوړه وینانه ده گرته وه که به هۆی بهرکه وتن و دهست لیدانه وه ههستیان پی ده کریت، وه ک (نهرم و رهق، زبری و لوسی، سارد و گهرم...هتد).

بنیات نرابی ئه وا له ریگه ی ههستی بیستنه وه باشتر وه رده گیری و ههست به خو شی و جوانی وینه که ده کری (محمد، ٢٠٠٨، ل: ٢٠٤)، له ریگه ی خویندنه وه وه مامه له له گه ل وشه و پرسته و مانا کاند ده کریت، خه یال و وینه له ریگه یانه وه بهرجهسته ده بیته.

ئاوازی بازن له گه ل تاری دهنگ

ههزار موسیقا و ئاواز ئه نوینی

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ٢٧)

هه ر یه ک له وشه کانی (ئاواز، تار) ئه رکی خو یان بینه وه به ههستی بیستن وه رده گیری، مه بهستی شاعیر ئه وه یه دهنگی بازن که (جوړیکه له خشلی ئافره تان له مه چه ک ده کریت) یاره که ی به کاری هیناوه، کاتیک ئه وه خشله یان ئه وه بازنه بهر یه کتری ده که ون جوړیک له دهنگ دروست ده که ن، له گه ل دهنگی یاره که ی له لای وه کو موسیقا و ئاوازه، دیاره موسیقا به ههستی بیستن وه رده گیریته.

له گوندیکدا پیکه یشتین

دهنگت وه ک دهنگی درینی

رۆژنامه یه کی نهینی..

هاته گویم و وت: رۆژباش

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ١٧٨)

شاعیر هاتوو دهنگی ئه وه که سه ی قسه ی له گه ل کردوو، به (دهنگی درینی رۆژنامه یه ک) ده چوینتی، که له ترسی ئه وه ی که س گوئی لی نه بیته و ئاشکرا نه بیته له سه رخۆ ده درپزیت، دهنگه که ی زور نزمه و به ئاسته م ده بیسترتیت، دیاره ئه م دهنگه ش بهر گوچکه ده که ویت، له ریگه یه وه وینه یه کی ههستی بیستنی دروست کردوو.

٣-ههستی بۆنکردن:

ئه م ههسته ش یه کیکه له وه ههستانه ی شاعیر ده توانی له ریگه یه وه کۆمه لی وینه ی شیعی بنیات بنیت، که له ریگه ی ههستی بۆنکردنه وه وه رده گیری.

هه ناسه ی زاری ژیر دوو لیوی ئال

هه نسکی گه رووی پچانه ی جوانه

که له گه ل شنه ی فینکی شه مال

خه یال و مه زه ی باده ی مه ستانه

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ٥٢)

لهم وینه‌یه‌دا ئه‌وه به دهرده‌که‌وئیت، که شاعیر یاره‌که‌ی به (دل رهق) و (دل سارد) ناوی بردوووه و وینای کردوووه، ئه‌م ده‌سته‌واژانه‌ش واتای مه‌عنه‌وویان هه‌یه، هه‌یج کامیکیان بو واتای فهره‌نگی خویان به‌کار نه‌هاتوون، (دل) به واتای ئه‌ندامی له‌شی مرؤف نه‌هاتوووه، (به‌رد) و (سارد) یش بو واتای خویان به‌کار نه‌هاتوون، (دل) جی‌گای سۆزی مرؤفه، سیفه‌تی (ره‌قیه‌تی به‌رد و سارد) به مانای (بی سۆز) دئیت، بو که‌سیک به‌کار ده‌هێزئیت خۆشه‌ویستی و میهره‌بانی و سۆزی بو به‌رامبه‌ره‌که‌ی نه‌ییت، به‌م هۆیه‌وه وینه‌یه‌ک که به‌ر هه‌ستی ژیری ده‌که‌وئیت دروست بووه.

رووباری غه‌می و.. غه‌م خۆش ناوی

به‌لام کاتیک

له‌ گیامدا شه‌پۆل ده‌ده‌ی

هه‌ر زۆر زۆر زۆرم

خۆش ده‌وی

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۴۹-۱۵۰)

شاعیر (یار) ه‌که‌ی به (رووباری غه‌م) وینا ده‌کات، ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ش واتای مه‌عنه‌وی هه‌یه، (رووبار) بو واتای فهره‌نگی خۆی به‌کار نه‌هاتوووه، به‌لکو شاعیر سیفه‌تی په‌وان، یان رۆیشتنی له‌ رووبار وه‌رگرتوووه، غه‌مه‌که‌ی به‌ ناو ناخ و ده‌روونیدا ده‌روا و گوزه‌ر ده‌کات، کاتیکیش شه‌پۆل ده‌دات زیاتر خۆشی ده‌وئیت، به‌م هۆیه‌وه وینه‌یه‌ک که به‌ر هه‌ستی ژیری ده‌که‌وئیت دروست بووه.

دووهم: جۆری وینه‌ شیعرییه‌کان له‌ رووی پیکهاته‌ و

بنیاته‌وه

۱- وینه‌ی تاک

وینه‌ی تاک بچووکتیرین وینه‌یه‌ خۆی له‌ تاکه‌ وینه‌یه‌کدا ده‌بینئته‌وه، ”وینه‌ی تاک له‌ رووی پیکهاته‌وه وینه‌یه‌کی چالاکه‌، له‌ رپگای شیکردنه‌وه‌ی وینه‌ تاکه‌کانه‌وه مه‌به‌ستی وینه‌ ئالۆزه‌کان روون ده‌بنه‌وه (عیسا، ۲۰۰۹، ل: ۸۱). وینه‌ی تاک هه‌رچه‌نده‌ بچووکه‌، به‌لام به‌ چهند شیوازیک دروست ده‌ییت:

به‌سه‌ درۆ، وه‌کو پشکۆ

داخم ئه‌کا

جوانی گوئم، شادی دئم

له‌ ناو ئه‌با

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۶۲-۳۶۳)

ئه‌م وینه‌یه‌ به‌ر هه‌ستی به‌رکه‌وتن ده‌که‌وئیت، شاعیر (درۆ) ی به (پشکۆ) چواندوووه و داخی ده‌کات، دیاره‌ ئه‌مه‌ش له‌ رپگه‌ی به‌رکه‌وتنه‌وه هه‌ستی پیده‌کریت.

ئیت له‌ یارم قه‌ت نابم بیزار

به‌یانی خیرا ئه‌چینه‌ دیدار

من سنگ توند ئه‌که‌م له‌ سنگی گه‌رمی

سه‌ریش ئه‌خه‌مه‌ سه‌ر رانی نه‌رمی

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۷۴)

شاعیر له‌ رپگه‌ هه‌ستی به‌رکه‌وتنه‌وه وینه‌یه‌کی رۆمانسیمان نیشان ده‌دات، باس له‌ کاتی دیداری خۆی و یاره‌که‌ی ده‌کات، سیفه‌تی گه‌رمی به‌ سینگی یاره‌که‌ی و سیفه‌تی نه‌رمی به‌ رانی ده‌به‌خشئیت، له‌ رپگه‌ی ئه‌م ده‌سته‌واژانه‌وه وینه‌یه‌کی شیعی‌ری به‌رکه‌وتنی دروست کردوووه.

ب- وینه‌ی ژیری

ئهو جۆره‌ وینانه‌ ده‌گریته‌وه که به‌ر هه‌یج یه‌کیک له‌ پینج هه‌سته‌کانی مرؤف ناکه‌ون، واته‌ ناهه‌ستین و به‌ وینه‌ی مه‌عنه‌وی ناو ده‌برین، به‌هۆی ژیرییه‌وه به‌رجه‌سته‌ ده‌کرین ”ئه‌گه‌ر وینه‌ی هه‌ستی به‌ر یه‌کیک له‌ هه‌سته‌کان بکه‌وئیت ئه‌وا وینه‌ی زه‌ینی به‌ر هه‌یج کام له‌ هه‌سته‌کان ناکه‌وئیت و وینه‌یه‌کی واتاییه‌ و له‌ ناوه‌وه هه‌لده‌قولی به‌هۆی هۆشیارییه‌وه ده‌زاندرئیت” (یوسف، ۲۰۱۱، ل: ۱۹۱-۱۹۲). واته‌ وینه‌ی زه‌ینی زیاتر مامه‌له‌ له‌گه‌ل ئه‌و وینانه‌ ده‌کات که له‌ ده‌ره‌وه‌ی پینج هه‌سته‌کانی مرؤفن.

له‌ هاوه‌ئیکت پرسی بوو:

کابرای دلبه‌رد.. کابرای دلسارد

ئهم هاوینه‌ی چۆن رابوارد؟!

ئهم هاوینه‌!!!

له‌ باخی یادگار تدا.. شه‌تل بووم

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۱۳)

أ- شیوازی ههستگۆرکێ

ههستگۆرکێ بریتیه له ئالوگۆرکردنی سیفات و ئەرکی ههستهکان به بهکارهێنانی یهکیک له ههستهکان له بری یهکیکی تر، بۆ دهبرینی باریکی دهروونی "له توانادا ههیه گوزارشت له شتیکی دیاریکراو بکریت له شوینی یهکیک له ههستهکان له ریگهی بهکارهێنانی واژهیهک، که له بواری ههستیکی ترهوه وهری دهگریت. بهم جوژه بینراو وهک بیستراو، بیسراو وهک بۆنکراو دهردهکهوی بهمهش جهویکی سروشکاری مهودا دوور دهخولقیینی" (حهسن، ۲۰۰۴، ل: ۱۳۰) بهم شیویه شاعیر دامالین له ههستهکان دهکات و له زمانی ناسایی پوژانه دوور دهکهوێتهوه.

-گۆرینی ههستی بیستن بۆ ههستی بهرکهوتن و بینین:

چرپه کانت به گهردغا ههلهگه پین
چاوه کانم له سهه گۆنات ده خلیسکین

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۵۳)

شاعیر جیگۆرکیی به ههستهکان کردووه، (چرپه) که دهنگیکی نزمه بهر گوپچکه دهکهوێت، شاعیر (کاری ههلهگه پانی) بۆ خواستوووه و وایکردوووه له ریگهی بینین و بهرکهوتنهوه ههستی پێ بکریت، بهمهش وینهیهکی جوانی سههرنجراکیشی ههستگۆرکی دروست بووه.

-گۆرینی ههستی بیستن بۆ بۆنکردن:

له وهتهی بووی به ناشنام
گویم ناشنای، سه مفونیای عهتری دهنگته و
گالته به مهرگی خۆم ده کهم

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۳۲)

شاعیر جیگۆرکیی به ههستهکان کردووه، (دهنگ) که بهر ههستی بیستن دهکهوێت، شاعیر وایکردوووه، (بۆنی) ههیهت، دهنگی یاره کهی به (عهتر) وینا کردوووه، له ریگهی بۆنکردنهوه ههستی پێ دهگریت.

ب- شیوازی ئالوگۆرکردنی درکپیکراو

۱- بهرجهسته کردن

لهم شیوازه دا شته واتایه کان بهرجهسته دهکرین، که به یهکیک یان زیاتر له پینچ ههسته که ههستیان پێ دهگریت «واتا ژیرییه کان بکریته ههسپیکراو له ریگهی زیادکردنی جوولهیهک له سههر ژیرییه کان، پاش بهخشینی

سیفاتی گیانله بهره جوولهوه کان پێی، که شته ژیرییه کان هه مان هه ل سوکه وتی مرووف و ئازهل و گیانداره کان ده بیست و وه کو هه سته پیکراوه کان ده بیست، ده بینریت، ده بیستریت، دهستی لئ ده دریت، بۆن ده کریت، تام ده کریت» (احمد، ۲۰۲۲، ل: ۷۳) واته بهرجهسته بوونی وشه ی ناههستییه، که ده گوێزریته وه بۆ وشه یهکی ههستی و سیفه تیکی نازه ی پێ ده به خشریت. شاعیر له ریگهی خه یال و ئەندیشه ی فراوانه وه ههستی بهرجهسته کراو ده دات به شته مه عنه وییه کان.

که ی بئ له کۆشی ژیا نا

ده ست له مل بین تا هیزمانه

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۴)

دیاره که وا ژیا نا ههستیکی مه عنه وییه بهر پینچ ههسته که ی مرووف ناکه ویت، به لام شاعیر جهسته ی بۆ خواستوووه (کۆشی ژیا نا) دیاره که کۆش ده بینریت و بهر ههستی بهرکهوتنیش ده که ویت، له ریگهی ئەم دهسته واژه یه وه وینه یه کی جوانی بهرجهسته بوونی کیشاوه.

مه لی هه سته شیم بۆ باخی جوانان

دای له شه قه ی بال سرک و سه ره به خۆ

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۵۸)

(ههست) که شتیکی مه عنه وییه ههچ شیوه و قه باره یه کی نییه و بهرجهسته نییه، به لام شاعیر گیانی به بهردا کردوووه، وه کو مه لیک که له شه قه ی بال ده دات مامه لیه ی له گه لدا کردوووه، بهم هۆیه وه وینه یه کی جوانی بهرجهسته ی بنیات ناوه.

۲- به ته نکردن

به خشینی شیوه ی (مه تریال) ییه به شته مه عنه وییه کان، شاعیر قه باره و بارستایی له شته مادیه کان وه ده گریت. «به ته نکردنیش (تجسیم) هه ول ده دات شته ژیرییه کان بکات به ههستی» (حه سن، ۲۰۰۴، ل: ۱۳۷) که واته به ته نکردن واتا پیدانی قه باره به هه موو ئەو شتانه ی ژیرین و سیفه تی مه تریالیان نییه، شاعیر له ریگهی خه یال وه ته نیکیان بۆ دروست ده کات «تهن شتیکی گشتیه به گیان و بئ گیان ده گریته وه. باشر وایه بۆ بیگیان به کار بیست له کاتی دروستکردنی وینه ی شیعی شته ژیرییه کانی

بیکهاتهیهک له بێگیان و گیاندار، که لهم گهردوونهدا ههیه.

خۆزگه دێوانه ی شاران بوومایه
له نیوه شهودا مانگ بۆم بدوایه

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۲)

لێره‌دا شاعیر (مانگ) ی به‌ مرۆف کردوو، دیاره‌ دوان و قسه‌کردن تایه‌ته‌ به‌ مرۆف، شاعیر له‌ پێگه‌ی خه‌یاله‌وه‌ ئهم تایه‌مه‌ندییه‌ی به‌ مانگ به‌خشیوه‌.

گوڵیکه‌ی به‌رزی گه‌ش و په‌ره‌ جوان
گوڤارانی ئه‌وت به‌سته‌ی دلداران

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۵)

گوڤارانی وتن کاری مرۆفه‌، شاعیر ئهم کاره‌ی بۆ گوڵ به‌کار هێناوه‌، لهم پێگه‌یه‌وه‌ وێنه‌یه‌کی به‌که‌سکردنی دروست کردوو، که‌ له‌ پێگه‌ی هه‌سته‌ی بیستنه‌وه‌ هه‌سته‌ی پێ ده‌کریت.

۲- وێنه‌ی لێکدراو

ئهم جووره‌ وێنه‌ له‌ ئه‌نجامی لێکدانی دوو وێنه‌، یان زیاتر پێک دێت «بریتیه‌ له‌ دوو وێنه‌ی تاک، یان زیاتر یه‌کیان گرتوو و ئاوێته‌ی یه‌ک بوون بپه‌رکه‌یه‌کیان خستۆته‌ پوو که‌ ئالۆزتره‌ له‌ بپه‌رکه‌ی ساکار» (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ۱۴۷) شاعیر ئهو کاته‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر ئهو جووره‌ وێنه‌یه‌ که‌ بۆی نه‌گونجی به‌ ته‌نها وێنه‌یه‌ک بپه‌رکه‌یه‌کی ده‌ربهریت، واتا به‌ ته‌نها وێنه‌یه‌ک ناتوانیت ئامانجه‌که‌ی بپیکیت.

ناگرێکم

به‌رد و پۆلا ده‌توینمه‌وه‌

ئه‌گه‌ر رۆژیک

که‌له‌چه‌یان پێ کردم بۆ هاومه‌ستم

مکوژیننه‌وه‌.

نه‌مامیکم

هه‌زار گوڵی ئالم پێیه‌

ئه‌گه‌ر رۆژیک

بۆ تاوانیک، نووکی نێزه‌یان لێ به‌ستم

مپه‌رنه‌وه‌.

رووباریکم

پێ قه‌واره‌ بکریت» (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ۱۳۸).

-به‌ته‌نکردن له‌ پێگه‌ی هه‌سته‌ی (تام کردن و بینین):

به‌ ماچی لێو و خه‌وی سه‌ر کوڤی
شه‌ربه‌تی شادی به‌ لیوان نوڤی

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۱)

(شادی) شتیکی مه‌عه‌وه‌یییه‌ و هه‌یج بارستایی و شیپه‌یه‌کی دیاریکراوی نییه‌، شاعیر هاتوو به‌ ته‌نی کردوو، شیپه‌ و بارستایی پێداوه‌ و په‌نگ و تامی شه‌ربه‌تی پێ به‌خشیوه‌، که‌ به‌ر هه‌سته‌ی بینین و چه‌شتن ده‌که‌وێت. -به‌ته‌نکردن له‌ پێگه‌ی هه‌سته‌ی به‌رکه‌وتن و بینین:

کوڤترانی شیعی لانی شیپه‌ی من
په‌په‌وله‌ی روچی دڵ په‌نجای من
له‌ سه‌ر ته‌نافی شه‌خته‌ی غه‌ریبی
هه‌لکورماون و ئیستاش ده‌له‌رزن

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۳۵-۳۳۶)

(غه‌ریبی) هه‌سته‌ی مه‌عه‌وه‌یییه‌ هه‌یج بارستاییه‌کی نییه‌، له‌ پێگه‌ی هه‌سته‌ی ژیرییه‌وه‌ هه‌سته‌ی پێ ده‌کریت، به‌لام شاعیر له‌ پێگه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی (شه‌خته) وه‌ ئهم هه‌سته‌ی به‌ ته‌نکردوو، له‌ پێگه‌ی هه‌سته‌ی به‌رکه‌وتنه‌وه‌ هه‌سته‌ی پێ ده‌کریت، شاعیر مه‌به‌سته‌ی ساردی شه‌خته‌که‌یه‌، له‌ کوڤا دێر ئه‌وه‌ی روون کردوو ته‌وه‌ چوون (کوڤتری شیعه‌کانی و په‌په‌وله‌ی روچی) به‌هۆی ئهم ساردیه‌وه‌ هه‌لکورماون و ده‌له‌رزن، هه‌روه‌ها (روچ) شتیکه‌ ته‌نیا له‌ پێگه‌ی هه‌سته‌ی ژیری هه‌سته‌ی پێ ده‌کریت، شاعیر وای کردوو بپه‌ریت له‌ پێگه‌ی ده‌سته‌واژه‌ی (په‌په‌وله)، به‌م هۆیه‌ وێنه‌یه‌کی شیعی به‌ته‌نکردن، که‌ به‌رهه‌سته‌ی (به‌رکه‌وتن و بینین) ده‌که‌وێت دروست بووه‌.

۳- به‌که‌سکردن

له‌م پێگه‌یه‌وه‌ بنیاتی وێنه‌ی تاک پێک دێت، شاعیر سیفاتی مرۆف ده‌به‌خشییت به‌ پیکهاته‌کانی سروشت، زیندوو بن، یان بێ گیان بن ژیری بن یاخود به‌رجه‌سته‌ بن، «بریتیه‌ له‌ پێدانی تایه‌مه‌ندییه‌کانی مرۆف به‌ شته‌ نازیندووکان، یان دروسته‌ر بلین پێدانی تایه‌مه‌ندییه‌کانی مرۆفه‌ به‌ نامرۆف» (کانه‌ی، ۲۰۰۹، ل: ۴۴) به‌رهه‌می ئه‌ندیشه‌ی فراوانی شاعیره‌، بۆ به‌که‌سکردنی هه‌ر

شیری خاوینم بیا ده پروا

(مه‌ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ٢٤٩)

شاعیر خوئی به (ئاگر و نه‌مام و پرووبار) چواندنه‌وه، له ریڤگه‌ی ئه‌م ده‌سته‌واژانه‌وه وینه‌یه‌کی لیک‌دراوی سه‌رنج‌راکیشی دروست کردووه، که له ریڤگه‌ی هه‌ستی بینین و به‌رکه‌وتنه‌وه هه‌ستی پئی ده‌کریت.

ئه‌ی تاقگه‌ی ره‌شی ته‌سریحه

ئه‌ی تاریکی شه‌وی پژاو

ئه‌ی بارانی عه‌تراوی خاو

ئه‌ی گه‌رده‌لوولی داهینراو

به‌س بیشاره‌وه گه‌ردنی

خنکام.. بۆ پرشه‌یه‌ک هه‌تاو

(مه‌ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ١٢١)

شاعیر قژی یاره‌که‌ی به (تاقگه‌تاریکی شه‌و-باران- گه‌رده‌لوول) ده‌چوینیی، پرووخساریشی به (هه‌تاو) له ریڤگه‌یه‌وه وینه‌یه‌کی سه‌رنج‌راکیشی لیک‌دراومان بۆ دروست ده‌کات، که به‌ر هه‌ستی بینین ده‌که‌ون.

٣- وینه‌ی گشتی

بریتییه له‌و جوړه‌ وینه‌یه، که وینه‌ تاک و لیک‌دراوه‌کانی تیادا کو ده‌کریته‌وه. واته وینه‌کان ده‌چنه پال یه‌کتر و به هه‌موویان وینه‌یه‌کی گشتی ده‌کیشن، که واتای شیعره‌که ده‌خاته پروو، «له‌ کۆمه‌له‌ وینه‌یه‌کی تاک و لیک‌دراو پیک دیت که له‌ ده‌وری ته‌وه‌ریکی شعوری و بیریدا ده‌سوړیته‌وه» (حه‌سه‌ن، ٢٠٠٤، ل: ١٥٤-١٥٥) وینه‌ له‌ناو پیکهاته‌ی خویدا سه‌ربه‌خۆیه، به‌لام به‌هۆی په‌یوه‌ندی و ته‌واوکه‌ری یه‌کتری له‌گه‌ل وینه‌کانی تردا، وینه‌یه‌کی گشتی پیک ده‌هینن.

وه‌ک چاوی کوپر بۆ بینایی

وه‌ک لیوی وشک بۆ ته‌پرابی

حه‌زم لیتنه و

بیرت ده‌که‌م

وه‌ک سایه‌قه‌ی پاشی باران

وه‌ک پیکه‌نینی دوا‌ی گریان

وه‌ک هه‌ناسه‌ی ده‌می خنکاو

وه‌ک تینویتی (حسین) بۆ ئاو

بیرت ده‌که‌م

بیرت ده‌که‌م وه‌ک پوژانی

باوه‌خوونی لیک‌پرابی

زاوا.. له‌ بووک

(مه‌ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ١١٢)

شاعیر له‌ ریڤگه‌ی چهند وینه‌یه‌کی تاکه‌وه له‌سه‌ر بنه‌مای لیک‌چواندن گوزارشت له‌ بارودۆخی ده‌روونی خوئی ده‌کات و وینه‌یه‌کی گشتی ده‌کیشیت، وه‌ک (که‌سیکی نابینا بۆ چاو)، (که‌سیکی تینوو بۆ ئاو)، (سایه‌قه‌ی دوا‌ی باران)، (که‌سیکی خه‌مبار ئاواتی پیکه‌نین و شادی بیت)، (هه‌ناسه‌یه‌ک بۆ که‌سیکی خنکاو)، (داب‌پرابی تازه‌ زاوایه‌ک له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی)، شیعره‌که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتایی به‌ ده‌وری یه‌ک بیردا ده‌خوولیته‌وه ئه‌ویش (بیرکردنی که‌سیک یان شتیکه).

له‌م هه‌ریمه‌دا

خۆشه‌ویستی خامه و ده‌کرئی.. به‌ ده‌رپی

خامه و ته‌رمی دل‌دارانی تئ ده‌خرئ

خامه و ده‌سروکه‌ی سه‌رچۆپی

لئ دروست ده‌که‌م

له‌م هه‌ریمه‌دا

خۆشه‌ویستی گوریسه و ئاژه‌لی پئ ده‌به‌ستنه‌وه.

گوریسه و گه‌ردنی شیعری تئ ده‌خرئ

گوریسه و دیلانی بۆ ده‌ستگیرانه‌که‌م

لئ دروست ده‌که‌م.

(مه‌ریوانی، ٢٠٠٩، ل: ١٩٠)

شاعیر له‌ ریڤگه‌ی چهند وینه‌یه‌کی تاک و لیک‌دراو (خۆشه‌ویستی) یان (په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی نیوان کور و کچ) ی به‌ (خام-جوړیکه‌ له‌ قوماش) چواندووه بۆ (جلوبه‌رگ) و بۆ (پۆشینی مردوو) به‌کار ده‌هینیت، دواتر خۆشه‌ویستی به‌ (گوریس) چواندووه، (گه‌رده‌نیشی له‌ مرقه‌وه‌ خواستوو بۆ شیعره‌کانی به‌م گوریسه‌ ده‌خنکینیت)، شاعیر له‌ ریڤگه‌ی هه‌موو ئه‌و وینانه‌ گوزارشتی له‌ بیریک کردوو ئه‌ویش (قبول نه‌کردنی خۆشه‌ویستییه له‌ کۆمه‌لگه‌که‌ی).

به لكو بهردهوام تيشكى نووى ده به خشن و گه شه ده كه ن“
 (عزالدين، ۲۰۱۹، ل: ۲۷۰) به تايهت ئه گهر كاره كان پۆزه تيف
 بن، واته وئنهى جووللو ئه و وئنه يه يه له جوولله
 نه كه وتوووه و بهرده وامه له گه شه كردن، به هووى ئه و كاره
 تتييدا به كار ديت.

تالى قزى رهش تهلى كه مانه
 ژيان پر ئه كا له نه غمه و ئاواز
 ده ننگيك په خش ئه كا به نووكى شان
 مردووى گۆرستان ئه خاته سه ر راز

(مهريوانى، ۲۰۰۹، ل: ۵۲)

شاعير وئنه يه كى شيعيرى له جوورى جووللو بنيات
 ناوه، (تاله كانى قزى) ياره كهى به (تهلى كه مان)
 چواندوووه، به هووى (نووكى شان) كه وه كو چوون (په نجه)
 ئاله قى كه مان ده ژه نيت و دهنگ په خش ئه كات، نووكى
 شان پيش كه بهر پرچى يار ده كه وئيت هه مان دهنگ
 په خش ئه كات، ئه م دهنگه يش به جوورپكه كار له مردووى
 گۆرستانيش ئه كات، جگه له وهى ئه و كارانهى كه
 به شدارن له وئنه كه دا رانه بردوون و له گه شه و جوولله دان.
 پيكهاتهى وئنه شيعيريه كه ش له جوولله و گه شه دايه.

ئهى لۆكهى بۆدرهى گۇنا
 ئهى هه وورى په مەبى شهيدا
 كه م خۆت هه لسوو له و كوئمانه
 دلى تينووم ئه وا خنكا

(مهريوانى، ۲۰۰۹، ل: ۱۲۲)

شاعير وئنه يه كى شيعيرى له جوورى جووللو
 ده خولقيني، (لۆكهى بۆدرهى گۇنا) كه پارچه لۆكه يه كه
 ئافره تان بۆ جوانكارى و ره ننگردنى گۇنا به كار يده هين،
 شاعير به (په له هه وورپك) ي ده چوونيت خه ريكى خۆ
 هه لسوونه له گۇناى ياره كهى، كه واته كارى وئنه كه له
 جوولله دايه و وئنه يه كى شيعيرى جووللووى دروست كردوووه،
 كه بهر هه ستى بينين و بهر كه وتن ده كه ون.

سيه م: وئنه له رووى جوولله وه (وه ستاو و جووللو)

۱- وئنهى وه ستاو

وئنهى وه ستاو ئه و وئنه يه يه كه وه سفى شتيكه مان بۆ
 ده كات كه له جموولل كه وتوووه و له دۆخيكى جيگير
 و وه ستاو دايه ”وئنهى وه ستاو پيشاندانى بارى وه ستاوى
 شتيك، يان ديارده يه كه له كات و شوونيكى ديار يكر او دا“
 (عزالدين، ۲۰۱۹، ل: ۲۶۹) له وئنهى وه ستاو دا كرداره كان
 به رده و اميان تيا نامينيت. ”نه بوونى كار له وئنه دا تواناى
 بزاونتى لئ ده سيئته وه و جوورپك له وه ستانى پئ
 ده به خشيت“ (حسين، ۲۰۰۸، ۳۷۳) بۆيه وئنهى وه ستاو
 گه شه كردنى تيدا وه ستاووه.

تۆ په يكه ريكى به ردى بئ گيان بووى
 تۆ دوو چاوى سوور، پر له گريان بووى

(مهريوانى، ۲۰۰۹، ل: ۳۷۲)

شاعير ياره كهى به (په يكه ريكى به ردى بئ گيان) ي بئ
 جوولله ده چوونين، ئه و كارانه يشى كه له وئنه شيعيريه كه
 به شدارن رابردوون، له م ريگه يه وه وئنه يه كى وه ستاوى
 بنياتناوه، كه بهر هه ستى بينين و بهر كه وتن ده كه وئيت.

ده م وه ك خونچه، نيگا پرشنگ چاو گه لاوئز
 قز ته لايبى خاو گفتى شيرين

گه رده ن نيزار مه م وه ك هه نار ده م به گولان

(مهريوانى، ۲۰۰۹، ل: ۴۳)

شاعير چهند وئنه يه كى شيعيرى جوانى له جوورى وه ستاو
 بنيات ناوه، له ريگه ي چهند ليكچواندنيك وه، (ده م) ي
 ياره كهى به (خونچه) و (چاوه كانى) به (گه لاوئز)، (گه رده ن)
 ي به (نيزار) و (مه م) ي به (هه نار) چواندوووه، پيكهاتهى
 وئنه شيعيريه كان له گه شه و جوولله وه ستاون، هيج
 كار يكيش له وئنه شيعيريه كاندا به شدار نييه، به مه ش
 وئنه شيعيريه كان له گه شه و جوولله وه ستاون.

۲- وئنهى جووللو

ئه و جووره وئانه ده گريته وه كه له بنياتى گشتى
 شيعره كه دا له بار يكى به رده وامى جوولله و گه شه كردنان و
 ديمه نه كانى له بار يكه وه بۆ بار يكى تر ده گورپين؛ ”وئنهى
 جووللو ئه و وئنه يه يه كه تيشكه كانى له گه شه سهندن
 نه كه وتوون و سنووره كان ناتوانن به ربه ستيان بكن،

چوارەم: جوۆره کانی وینه به پیتی شیواز

١- وینهی ئەفسانەیی

ئەفسانە پانتاییه کی فراوانی له ئەدەبی فۆلکلۆری کوردیدا داگیر کردوو، شاعیریش سوودی له ئەفسانە کوردی و جیهانییه کانییش بینیوه، وه کو ره مزیک به کاری هیناوه بو مه بهستی سیاسی و دلداری "ئەفسانە به رهه می له میژینهی هه موو مرو فایه تیه و به رهه میکی هه مه لایه نه یه و له ئەنجامی پیداو یستیه کانی ژبان و ئاره زوو له بن نه هاتوو ه کانی مرو ف که له که ی کردوو و کو بووه ته وه گه یشتۆته ئەمرو، له و رۆژه وه مرو ف چاوی کراوه ته وه و بیرو کردۆته وه و زمانی پڑاوه، ئەفسانەش به شیوه سه ره تاییه که ی خزاوه ته ناو بیرکردنه وه ی" (حه سه ن، ٢٠٠٧، ل٦٠) شاعیر وه کو ئامرازکی هونه ری به مه بهستی خو لقاندنی لایه نی ئیستاتیکا و به هیزکردنی بابەتیک به کاری هیناوه. "ئەگەر له کونجی فەلسەفە وه ش پروانینه ئەفسانە، ئەوا ده توانین به جوړیکی هوشیاریی کۆمه لایه تی دابننن، هه ره وه که به هه ولدانیکی سه ره تایی ئاده میزاد ده زانری بو نه وه ی له جیهان بگات و جیهان بناسی" (شاره زا، ٢٠٠٥، ل٨) شاعیریش به گه رانه وه بو ئەفسانە کۆنه کانی گه لان دا هینان و تازه گه ری له شیعه کانییدا کردوو. "سه ره وه تنی شاعیر له تاقیکردنه وه ی ئەفسانه یی دا بو دا هینانی شیعی نو ی به نده به زیره کی و لیها تووی خوی له به کارهینانی که ره سه ته و ره مز و بابته کانی له ناو هه یکه لی بابته شیعییه که دا و چۆنیه تی ده برپینی خیر و شه ری نه وه ئەفسانه یه" (شاره زا، ٢٠٠٥، ل٨٥). له شیعه کانی (دلشاد مه ریوانی) دا ئەفسانە بو چه ند مه بهستی سیاسی و دلداری به کار هاتوو، که له خواره وه ئاماژه یان بو ده که ین:

به کارهینانی ئەفسانە وه کو ره مزیکسی سیاسی له لای شاعیر (دلشاد مه ریوانی):-

سام: دیوێکی مه رنه موکه

مه رگ درنجه، قه به و زل و ره وشت سوکه

ئهو هی که له ناویان ده با و لپی ده تو قین

کیژۆله یه کی خویندکاری، شاره جوانه که ی که رکوو که.

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل٢٨٩)

شاعیر ره میزی (دیو و درنجی) به کار هیناوه که له ئەفسانە کوردیه کانی زور به کار هاتوو، مه بهستی شاعیر له م ده سه ته واژانه داگیر که رانی که رکوو و کوردستانه. به کارهینانی ئەفسانە ی جیهانی و رۆژه لاتی، به مه بهستی دلداری و وه سفکردنی یاره که ی:

گیانی دلّه خوای جوانی

تیشکی خۆری دەم به یانی

(مه ریوانی، ٢٠٠٩، ل٦٨)

شاعیر سوودی له (خودا وه ندی جوانی) گریکی و رومانسی وه رگرتوو، بو وینا کردنی جوانی و وه سفکردنی خو شه ویسه ته که ی.

٢- وینهی ره میزی

ره مز زمانی ده برپینی نه و شتانه یه که مرو ف به شیوه یه کی ناراسته وخو ئاماژه ی بو کردوو، نه بتوانیوه به ئاشکرا و روونی بیاندرکینن هه ر ئەمه شه وای کردوو شاعیران په نا به رنه به ر به کارهینانی ره مز. "وینه یه کی هه ستی ئامانجداره و ئاماژه به مه غزایه کی دوور ده کات. باشترین جوړی ره مز نه وه یه ئاماژه یی بیت و ئاشکرا نه بیت" (التونجی، ١٩٩٩، ص٥٩٢) زور جار شاعیر به هو کاری سیاسی، یان کۆمه لایه تی ره مز به کار ده هینن، چونکه ناتوانن به ئاشکرا نه وه ی مه بهستییه تی بیدرکینن. «ره مز زه مینه بو شاعیر خو ش ده کات وه ک ده مامک به کاری بهینن بو مه به ست و تیروانینه تاییه ته کانی خوی، له به ر هه ر هو یه ک بیت ناتوانن به سه ره بهستی و به ئاشکرا ده ریان برپیت» (محمود، ٢٠٠٧، ل١٦٩) ره مز جگه له وه ی شاعیر وه کو ده مامکیک به کاری ده هینن بو ده برپینی بابەتیک که خوی مه بهستییه تی، جوانیش به لایه نی هونه ری شیعه که ده به خشیته. «ره مز وه ک پیوستیه کی شیعی هاتۆته ناو شیعر، بو ده رخستنی نه و لایه نه به پیز و جوانانه یه که له ناو پرۆسه ی دا هینانی شیعه را به لایه نی جوانکاری شیعر گری دراوه، ئەمه ش نه وه ده رده خات که ره مز له م حاله ته دا له یه ک کاتدا بو ته هو و مه به ست» (صابر، ٢٠٠٥، ل٥٣٨).

رۆژانێک بوو

دایکت، باوکت

به رهنجی شان

تۆیان به ناز پێ ئەگه یان

که چی له پر

ئەهریمه نه، ناکه سه که

شه پێکی شومی داگیرسان

لهو گوندهی پر بوو له ژیان

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۸۰)

شاعیر ده‌سته‌واژه‌ی (ئەهریمه‌ن) ی به‌کار هێناوه که له ئایینی زه‌رده‌شتیه‌کان په‌مزه بو شه‌ر و خراپی، شاعیر وه‌کو په‌مزی‌ک به‌کاری هێناوه بو (ده‌سه‌لاتداری ئه‌وکاته‌ی عێراق، پزیمی به‌عس)، مه‌به‌ستیش له‌به‌کاره‌ینانی ئەم په‌مزه‌ رووی لێکچووێ خراپه‌کانیانه، پزیمی به‌عس گوند و ناوچه‌کانی کوردستانی به‌ تالان بردوووه و سووتاندووێ و خه‌لکی له‌ناو بردوووه.

نیشتمانی

هه‌نگی خۆی هه‌یه و

به‌هه‌نگوین دزه‌وه، ده‌ده

گه‌رچی ده‌شزانێ

ده‌مرق

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۲۰۲)

شاعیر (هه‌نگ و هه‌نگوین دزی به‌کار هێناوه) دیاره مه‌به‌ستی شاعیر له (هه‌نگ) پێشمه‌رگه‌یه، که به‌رگری له خاک و نیشتمانی ده‌کات و ئاماده‌یه له پێناویدا خۆی گیانی خۆی به‌خت بکات، مه‌به‌ستیش له (هه‌نگوین دز) داگیرکهرانی خاک و ولات ده‌گه‌یه‌نیت. ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت به‌ هۆی بارودۆخی سیاسیه‌وه شاعیر سانسۆری له‌سه‌ر بووه، بۆیه له‌ پێگه‌ی په‌مزه‌وه ئەوه‌ی مه‌به‌ستی بووه پێکاوێه‌تی.

ته‌وه‌ری سێهه‌م

سه‌رچاوه‌کانی وێنه‌ی شیعری

وێنه‌ی شیعری، په‌کێکه له هونه‌ره‌کانی بنیاتنانی شیعری، هه‌ر له خۆوه دروست نه‌بووه، به‌لکو به‌رجه‌سته‌بووی کۆمه‌لێک سه‌رچاوه‌ی جیاوازه، که خۆی له ده‌ورووبه‌ری هه‌ست و ده‌روونی شاعیر و پۆشنیبری گشتی نه‌ته‌وه ده‌بینێته‌وه، ئەم سه‌رچاوانه‌ش دابه‌شی سه‌ر دوو جو‌ر ده‌بن (سه‌رچاوه‌ی خودی و سه‌رچاوه‌ی باب‌ه‌تی):

یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌ی خودی

بریتیه‌ له‌ سه‌رچاوانه‌ی که گوزارشته‌ له‌ بیر و تیروانینی شاعیر ده‌کات بو دیاره‌کانی ده‌ورووبه‌ر «هه‌ر ئەزمووێتیک.. وێنه‌یه‌کی نوێ بخاته‌ روو به سه‌رچاوه‌یه‌کی خودی له‌ قه‌له‌م ده‌درێت. ئەو وێناه‌ی که شته په‌نه‌انه‌کانی ده‌روون یاخود گه‌ردوونیش ده‌خه‌نه‌ به‌ر ده‌س به‌ وێنه‌یه‌کی سه‌رچاوه‌ی خودی له‌ قه‌له‌م ده‌دری، چونکه به‌ به‌رجه‌سته‌کردنی هه‌ست و سۆز و مه‌شاعیری شاعیر داده‌نرێن و بیر و بۆچووێ خۆیه‌تی و بیروپرای که‌سی تری تیکه‌ل نه‌بووه» (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ل: ۲۷۹) واته سه‌رچاوه‌ی وێنه‌کان فه‌رعه‌نگی وشه و به‌ره‌مه‌می خه‌یالی فراوانی خۆیه‌تی، گوزارشته‌ له‌ هه‌لوێسته‌ خودیه‌کانی ده‌کات. ئەه‌ی ده‌ریا..

خه‌وم ده‌دی پۆژێک له‌ پۆژان

سه‌رم بخه‌مه سه‌ر رانی ته‌نیا شه‌پۆلێکت و بنووم

که‌چی بووکیکی ده‌ریایی وات پێ به‌خشیم

پازی کردم: سه‌ری هه‌موو

ئه‌ستیره و دره‌خت و شه‌پۆله‌کان

بخه‌مه سه‌ر رانم

لای لایه‌یان بو بکه‌م و ماندوو نه‌بم

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۶۳)

شاعیر رووی ده‌می له‌ ده‌ریا ده‌کات و باسی خه‌ون و هیواکانی خۆی بو ده‌کات، وه‌ک مرۆفێک مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، هیوای خواستوووه له‌سه‌ر رانی شه‌پۆله‌کانی بخه‌وێ، که‌چی ده‌ریا بووکی ده‌ریایی پێ به‌خشیوه، که مه‌به‌ستی یاره‌که‌یه‌تی، بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی هیوا و شادیه‌ بو ئەم و هێزیکی وای به‌ شاعیر به‌خشیوه بێته‌ هه‌لگری خه‌می

هه‌موو جیهان. هه‌موو ئەم وێنانه له هه‌ست و سۆز و ده‌روونی شاعیره‌وه هه‌لقولاون.

من په‌پوله‌یه‌کی ڕاوام

تۆ گۆڤاییکی بالدار

هه‌لده‌فری

خۆت به‌ گه‌ردما هه‌لده‌واسی

توند ده‌ست بگره‌ با نه‌که‌وی

ئاگادار به

ئاگادار به

زه‌وییه‌که‌ی ژیرم کێلگه‌ی گۆزانه

توند ده‌ست بگره

با نه‌که‌وی.

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۶۱-۱۶۲)

شاعیر یاره‌که‌ی به‌ (گۆلی بالدار) وێنا ده‌کات، که واتابه‌کی نالۆجیکی ده‌گرێته‌ خۆی، چونکه‌ گۆل ده‌پوێت و توانای فرینی نییه‌، (بال و فرینی) بۆ خواستوووه‌ و وه‌کو بالدارێک مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کردوووه‌، خۆیشی به‌ (په‌پوله‌ی ڕاو) چواندوووه‌، په‌پوله‌ی به‌ ڕووه‌ک یان نه‌مام کردوووه‌، توانای فرینی لێ وه‌رگرتوووه‌ ته‌وه‌ به‌ هۆی سیفته‌ی (ڕاو) هوه‌، به‌ هۆی خه‌یالی فراوانی خۆیه‌وه‌ ئەم وێنه‌ شیعرییه‌ی بنیات ناوه‌، ئەو زه‌وییه‌شی له‌ سه‌ری نیشه‌جێن به‌ (کێلگه‌ی گۆزانه‌) وێنای کردوووه‌، که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌ی لێی ده‌ژین، ژینگه‌یه‌کی دژوار و مه‌ترسیداره‌، بۆ په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی نێوان کور و کچ، یاره‌که‌ی پێ ئاگادار ده‌کاته‌وه‌، تا وریا بێت نه‌که‌ونه‌ ناو ئەم مه‌ترسییه‌وه‌.

دووهم: سه‌رچاوه‌ی بابته‌ی:

جگه‌ له‌ وێنه‌ شیعریانه‌ی که‌ سه‌رچاوه‌که‌یان خودی شاعیره‌، ئەوا هه‌موو ئەو سه‌رچاوه‌ ده‌ره‌کیانه‌ ده‌گرێته‌وه‌ که‌ شاعیر بۆ پێکهێنانی وێنه‌ شیعرییه‌کانی سوودیان لێ ده‌بینیت، هه‌رچه‌نده‌ ئەم سه‌رچاوانه‌ش تیکه‌ل به‌ تێروانینی شاعیر ده‌بن. ئەوانیش:

۱- سه‌رچاوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی:

أ- سه‌رچاوه‌ی ئەده‌بی پیشین:

شیعری شاعیرانی کلاسیک ده‌گرێته‌وه‌، له‌گه‌ل شاعیرانی

قۆناغی شیعری نوێ وه‌ک (گۆران و هه‌ردی...هتد) که‌ بوونه‌ته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی فراوانی فه‌رهه‌نگی شیعری لای شاعیرانی دواي خۆیان. واتا کاریگه‌ر بوون به‌ وێنه‌ شیعرییه‌کانی قۆناغی کلاسیک و نوێ. بۆئهمونه‌ (سووتانی په‌روانه‌) ئەم وێنه‌ شیعرییه‌یه‌ که‌ له‌ وێنه‌ دیار و زه‌قانه‌ی ناو شیعری کلاسیکی کوردی و ئەده‌بیاتی ڕۆژهه‌لاتیی به‌گشتی، (دلشاد مه‌ریوانی) له‌ پێکهێنانی وێنه‌یه‌کی شیعریدا سوودی له‌م وێنه‌ شیعرییه‌ی کلاسیک وه‌رگرتوووه‌. بۆ ئهمونه‌ (نالی) له‌ دێره‌ شیعریکدا خۆی به‌ (په‌روانه‌) و کۆلمی یاره‌که‌یشی به‌ (چرا) ده‌چوینیت.

وه‌کوو په‌روانه‌ به‌ شه‌و هینده‌ به‌ موشتاقی دیم

به‌ چرای کۆلمته‌وه‌، ره‌نگه‌ عه‌سه‌س لیم بگه‌رێ

(مدریس، ۱۳۶۴، شمس، ل: ۶۵۳)

هه‌مان ئەم وێنه‌ شیعرییه‌ له‌ لای شاعیر (دلشاد مه‌ریوانی) به‌ ده‌رده‌که‌وینت، هه‌ر وه‌ک له‌م ئهمونه‌ شیعرییه‌دا دیاره‌:

چرا و نوری شه‌و کۆلمی ئالته

ئاوین به‌ندی چاوی کالته

مینیش په‌روانه‌ی ئەم چراخانه‌م

سه‌ر مه‌زاریشم گۆنا و خالته

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۸۱-۸۲)

ب- که‌له‌پووری میلی

یه‌کێکه‌ له‌و سه‌رچاوانه‌ی که‌ شاعیر له‌ کێشانی وێنه‌ شیعرییه‌کانیدا سوودی لێ بینیوه‌، هه‌موو ئەو که‌ره‌سته‌ و سامانه‌ فۆلکلۆرییه‌ ده‌گرێته‌وه‌ که‌ له‌ باب و باپیرانمان بۆمان ماوه‌ته‌وه‌. وه‌ک (په‌ندی پیشینان و قسه‌ی نه‌سته‌ق و حکایه‌ت..هتد)، ئەو سه‌رچاوه‌ که‌له‌پووریانه‌ له‌ خواره‌وه‌ ده‌خه‌ینه‌ ڕوو، که‌ شاعیر (دلشاد مه‌ریوانی) سوودی لێ بینیوه‌ له‌ وێنه‌ شیعرییه‌کانی:

۱- په‌ندی پیشین:

(دلشاد مه‌ریوانی) له‌ وێنه‌یه‌کی شیعریدا، سوودی له‌م په‌نده‌ کوردییه‌ وه‌رگرتوووه‌: (ئاگره‌ سوره‌ له‌ خۆم دووره‌)، که‌ بووه‌ته‌ په‌مزی ئەو که‌سانه‌ی که‌ به‌ دواي به‌رژه‌وه‌ندی خۆیه‌تی و گۆی ناداته‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی، یان بۆ ده‌رباز بوون له‌ ڕووداویک به‌کار دیت.

شاعىر لە ۋەسەف و ستايشى شەھىدىكى نەتەۋەكەى باسى ئەو كار و كىردەۋە چاكانەى دەكات، كە بۆ ۋلاتەكەى بە ئەنجامى گەياندوۋە، شەھىد بۆ ئەۋەى ھاۋرپايانىشى لەسەر رېگەكەى ئەو بن و خەبات بكن، ئەم گۆرائىيەى بۆ ھاۋرپايانى گوتوۋە ۋەكو دروشمىك بەكارى ھىناۋە، لە برى ئەۋەى پىيان بلىت گريان سوۋدى نىيە ھىواتان ھەپىت و تى بكوڭشن.

۴- داستان:

يەككە لە ۋە داستانانەى كە شاعىر لە شىعەرەكانىدا سوۋدى لى ۋەرگرتوۋن و ۋىنەى شىعەرى لىۋە دروست كىردوۋن، داستانى شىرىن و فەرھادە؛ (شىرىن و فەرھاد داستانىكى دلدارى بەناۋبانگە، لەسەردەمى دەسەلاتى (خوسرە ۋە پەروىزى ساسانىيە)، لە ھەندىك لە گىرانەۋەكان ھاتوۋە خوسرە ۋە مىرى ساسانى، شازادەى ئەرمەن، (شىرىن) ى زۆر خۆش ۋىستوۋە، لە لايەكى تىشەۋە شىرىن كەۋتوۋتە داۋى خۆشەۋىستى قوۋلى فەرھادەۋە، فەرھاد ئەندازيارىكى زىرەك و لىھاتوۋ بوۋە ۋە ئوۋىش شىرىنى زۆر خۆش ۋىستوۋە، كاتىك مىر ئەمە دەزانى زۆرى پى ناخۆش دەپىت، بۆيە فەرھادى بۆ ئەنجامدانى كارىكى زۆر ئەستەم ناردوۋە، بۆ ئەۋەى لە شىرىنى دوور بخاتەۋە، خوسرە داۋا لە فەرھاد دەكات لە چىايى بەرزى بىستوۋن توۋنلپىك دروست بكات، بۆ ئەۋەى ئاۋ بۆ كرماشان رابكىشىت، دواتر مىر خوسرە ۋە ئەلەيك بۆ فەرھاد دەتتەۋە، لە رېگەى پىرەژىكەۋە، رايەدەسپىرىت بە فەرھاد بلىت شىرىن مردوۋە، كاتىك پىرەژن ئەم ھەۋالە بە فەرھاد رادەگەيەتت، ئەۋىش لە تاۋ ئەشقى شىرىن قوۋنگەكەى بەرز دەكاتەۋە لە سەرى خۆى دەدات و گىيانى دەردەچىت، شىرىنىش داۋى بۆۋوۋنەۋەى ئەم ھەۋالە، دەپراتە سەر تەرمەكەى فەرھاد و كۆتايى بە ژيانى خۆى دەھىتت) ئەم داستانە لە خاكى كوردستان پروۋى داۋە چونكە «تا تىستا كىۋى بىستوۋن لە خاكى كورددا ماۋە ۋە ۋەستايى ۋ بەردتاشەش كە دەلپن كىردارى رەنجى فەرھادە ھەر ماۋە» (رسول، ۵۶، ۲۰۱۰).

تۆى عىشقى من: ۋەكو فەرھاد بە باچوو

تۆى لەبەر ھەنسكى خەمتا: من مردوو

(مەريوانى، ۲۰۰۹، ج: ۴۱۳)

لەمىژەۋە بە شەق لە دەرگاكان دەدەن
ھاۋار دەكەن (كى پياۋە كى؟ كى لە مالمە)
لەۋدوۋو.. دەنگىكى كزۆلە.. بۆى دەلەرزى
ئەرى قوربان پياۋت دەۋى؟ ئەمە ھالە
تىمە پياۋمان-كەى لە مالمە!
(شوكر و موكر. ئاگرە سوۋرە
لىمان دوۋرە)

(مەريوانى، ۲۰۰۹، ج: ۹۹)

شاعىر ۋىنەى ئەۋ ۋە ساتە ۋەختە دەكىشىت، كە چۆن پياۋانى بەعس لە دەرگاي مالمەكان دەدەن بۆ بردنى، يان دەستگىركىدىن پياۋان، كەسىكىش لەۋ دىۋ دەرگاۋە ۋەلامىان دەداتەۋە، بۆ ئەۋەى پياۋى مالمەكە بپايزىت ئەم پەندە دەلپت (ئاگرە سوۋرە لىمان دوۋرە) لە برى ئەۋەى بلىت تىمە لە كىشە دوۋرىن و خەلكىش كەيفى خۆيەتى، لە ھەمان كاتىشدا خۆيانى رزگار كىردوۋە لە دەسەلات.

۲- ئىدىۋم:

(چىيە لىمان بوۋى بە ئەستىرەى سىۋەيل)؛ ئەمە ئىدىۋمىكى رۆزانەيە بەۋ كەسانە دەۋترىت كە ماۋەيەكى زۆر ۋن دەبن و دەرناكەۋن، يان كەم كەم دەردەكەۋن، ئىدىۋمەكە بۆ دەپرىنى خۆشەۋىستى و تامەزرۋىيى كەسىكە كە ديار نىيە ۋ كەم بەرچاۋ دەكەۋى. شاعىر سوۋدى لەم ئىدىۋمە ۋەرگرتوۋە، كىردوۋىتە بە سەرچاۋەى ۋىنە شىعەرىيەكەى.

من ۋەكو پەروانە دايم ھەز بە بىنىت ئەكەم

تۆ كە ئەستىرەى سىۋەيلى خۆت ناخەيتە دىدەنى

(مەريوانى، ۲۰۰۹، ج: ۳۳)

۳- گۆرانى فۆلكلورى:

لە شىعەرىكىدا سوۋدى لەۋ گۆرائىيە فۆلكلورىيە ۋەرگرتوۋە، كە دەلپت: (دە مەگرى مەگرى چاۋانت ئىشى)

كوچە و شەقامت

بۆ ھاۋرپايان

كردە ئاگردان

(دە مەگرى مەگرى چاۋانت ئىشى)

بوۋە دروشمى ھىۋا نەپران

(مەريوانى، ۲۰۰۹، ج: ۳۰۹)

شاعیر ئەم داستانە ی زیندوو کردوو تەو و کردوو یه تی به سه رچاوه ی وینە شیعریه که ی، عیشقه که ی خو ی وه کو عیشقی فه رهاد وینا کردوو، که وا ئه ویش ئیشقه که ی به با چوو. به هه مان شیوه له دیره شیعیکی تریشدا ئاماژه ی بو ئەم داستانە کردوو، که یاره که ی داوا ی لی ده کات وه کو فه رهاد په نج بکیشیت و کیو هه لکه نی.

پیت ئە لیم جوانی فریشته پر به دل تۆم خوش ئە وئ
پیم ئە لئی: ویستن به ئیشه کیوی بیستون هه لکه نی

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۳)

۲- سه رچاوه ی مروڤایه تی:

أ- سه رچاوه ی میژووی:

میژووی مروڤایه تی پریه تی له پروداوی تال و شیرین، ململانیه ی نیوان ولاتان و گه مارودان و خه بات و تیکۆشان، هه ریبه که له م لایه نانه ده کریت بن به سه رچاوه ی وینه ی شیعی لای شاعیران، مه به ست له میژوو گپرانه وه ی ده قواده ی پروداوه کان نییه، به لکو له قالبیکی هونه رییانه داده پێژریته وه، په یوه ندیه کی تازه له نیوان په گه ز و دیارده کان دروست ده کات، به رگیکی ئە ده بی و هونه رییان پێ ده بخشیت. شاعیرانی کورد میژووی مروڤایه تی به گشتی و کوردیان به تایبه تی پشتگو ی نه خستوو، ئاو پریان له میژوو داوه ته وه وینه ی جوانیان لی بنیات ناوه، (دلشاد مه ریوانی) ش وه کو هه ر شاعیریکی تر ئەم لایه نه ی پشت گو ی نه خستوو.

نرخى من نرخی میلیله ته

ببورن لیم که نیشانم

قو لپی خو ئینی گه رووی مندالێکی کورده

له هه له بجه

که به گه ردوونی وت گه وچه

وا من گونا هبارم ته نیا

به لام چی بکا هه لاله و به بیوون و وینجه؟!.

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۵۰)

شاعیر وینه ی ئە و کۆرپانه نیشان ده دات، که له کاره ساته

دلته زینه که ی هه له بجه له سالی (۱۹۸۸) به نا هه ق خو ئینیان پزرا، له لایه ن پزیمی به عسه وه چه ندان که س بوونه قوربان.

فه رموون

نووکی ئووچه کانتان،

به ته رایى چاوی نازداران

ته ر بکه ن

فه رموون

سووتووی خانوو هه کانی قه لادزه و

گوشتی سووتاو، بو خوانی ئاگاگان

سه رخن

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۲۲۴)

شاعیر ده گه پزته وه بو کاره ساتیکی جه رگبری میژووی، بو ردوما نکر دنی شاری قه لادزه، که له به رواری (۲۴-۴-۱۹۷۴) له لایه ن پزیمی به عسه وه بو ردومان کرا، به وه هویه شه وه (۱۶۳) که س شه هید بوون (۹) که سیان خو ئیندکاری زانکو ی سلیمانی بوون، که ئە و کاته زانکو ی سلیمانی گواستراوه ته وه بو شاری قه لادزه، نزیکه ی (۳۰۰) که سیش بریندار بوون.

ب- سه رچاوه ی ئاینی:

سه رچاوه ئاینیه کان چیرۆک و پروداوه کانی ناو کتیبه ئاسمانیه کان، له گه ل و ته ی پیغه مبه ران و پیاو چاکان و ژیان و به سه رهاتیان ده گرته وه، شاعیران بو پیکه پنیان وینه شیعییه کان سوودیان لی وه رگرتوو. به شیوه یه کی گشتی، شاعیرانی کورد ئاینه ئاسمانیه کان و جه ژن و بو نه ئاینیه کان و مزگه وت و په رستگا و مه زارگه و هه ندی په مزى تری وه کو زه رده شت و بوداییان به کار هیناوه. له ناو هه موو میلیله تیک ئاین هیه، له ناو کۆمه لگه ی کوردیش به هه مان شیوه ئاین هیه. بو یه شاعیر (دلشاد مه ریوانی) به سوود وه رگرتن له سه رچاوه ئاینیه کان وه ک (ئاینی ئیسلام، ئاینی مه سیحی، ئاینی زه رده شتی) چه ند وینه یه کی شیعی بنیات ناوه.

- سه رچاوه ی ئاینی ئیسلام:

بو ئاوی سه ره به ستی ها تووم

خاکم ده شتی که ره لایه و خو ئیناوییه.

نه تر ساوم له شمشیری به چه کانی معاویه.

(مه ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۲۷۲)

کوردستانی خو ئیناوی ده چو ئینی به خاکی که ره له، که خو ئینی (حوسه یین) ی له سه ر پزراوه، لیکچواندنیکی

به کوردی، و کاریگه‌ر بووه به شاعیری فارس (خه‌یام) له دیوانه شیعرییه که پیدایه ناماژهی به‌وه کردوووه که‌وا له ژێر کاریگه‌رسی چوارینه‌کانی خه‌یامدا بووه. له‌باره‌ی مه‌ی و مه‌ینۆشییه‌وه کاریگه‌ر بووه به (خه‌یام) له لای خه‌یام هه‌میشه که باسی مردن و ژیان ده‌کات، ئه‌وه ده‌خاته‌ پوو ژیان یه‌ک جاره و هه‌ر ده‌مرین، له‌م یه‌ک جار ژیان‌ه‌ش پێویسته مه‌ی بنۆشی، ئازار و سه‌ختیه‌کان به‌لاوه‌ بنێسی.

**مه‌ی تیکه‌ وه‌خۆ ده‌رفه‌ته: ها‌کا مردی
له‌م ژێر گله‌ بێ هه‌وال و بێ هاوده‌ردی**

(هه‌ژار، ۲۰۰۸، ل: ۹۹)

(د‌ل‌شاد مه‌ریوانی) به‌ سوود وه‌رگرتن له‌م وێنه‌یه، به‌م جووره‌ وێنه‌ی (مه‌ی و ژیان و مردن) نیشان ده‌دات:

**قومیک مه‌ی بخۆ، یه‌ک د‌لت هه‌یه
هه‌ر کاتیک مردن، که‌ بردی بردی**

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۴۰۱)

د-سه‌رچاوه‌ی ئەده‌بی جیهانی

سه‌رچاوه‌ جیهانییه‌کان هه‌موو ئه‌و سه‌رچاوه‌ ئه‌ده‌بیانه ده‌گرێته‌وه، که‌ له‌م گه‌ردوونه‌دا بوونی هه‌یه، به‌لام هه‌موو به‌ره‌مه‌میکێ ئه‌ده‌بی توانای په‌رینه‌وه‌ی سنووره‌کانی نییه، ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی که‌وا بوونه‌ته‌ شا‌کارێک له‌ جیهان سنووره‌کانی بریوه به‌ هۆی ئه‌و دا‌هێنانه‌ی که‌ له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌که‌دا کراوه، نه‌مری و زیندوو‌یی پێ ده‌به‌خشیت، زۆرجار به‌ هۆی وه‌رگێرانه‌وه‌ ئه‌م به‌ره‌مه‌مانه ده‌گه‌ن به‌ ته‌واوی ئه‌م دونیایه‌ کاریگه‌رسی خۆیان له‌ لای نه‌ته‌وه‌کانی تر جێ ده‌هێلن، ده‌بێته‌ هۆی سه‌ره‌له‌دانێ چهن‌دین به‌ره‌مه‌ی تر، ئه‌م به‌هه‌رمانه‌ش خۆی له‌ (شیعیر و چیرۆک و رۆمان و شانۆ و درما...هتد ده‌گرێته‌وه) که‌ ده‌بنه‌ جێ باه‌خی شاعیران و بو‌ زیاتر ده‌وله‌مه‌ندکردنی باه‌ته‌ شیعرییه‌کانیان و ده‌رخستنی وێنه‌ شیعرییه‌کانیان. (د‌ل‌شاد مه‌ریوانی) به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ شانۆگه‌ری (له‌ چاوه‌روانی گۆدۆدا) ی (ساموئیل بیکیت) که‌ له‌ ئه‌ده‌بی ناموقول سه‌ره‌یه‌له‌داوه‌ وێنه‌یه‌کی شیعری له‌سه‌ر بنیات ناوه، ئه‌م شانۆیه‌ (به‌سه‌ره‌هاتی دوو پالنه‌وان به‌ ده‌رئه‌خات به‌ ناوه‌کانی (ئیس‌تراگۆن و فلادامیر)، هه‌ر له‌ سه‌ره‌هاتی شانۆگه‌رییه‌که‌دا ئه‌وه به‌ ده‌رده‌که‌وێت ئه‌م دوو که‌سه

ناراسته‌وه‌خۆی کردوووه له‌ نیوان کورد و (ئیمام حوسه‌ین کو‌ری عه‌لی) که‌ له‌ ده‌شتی که‌ربه‌لا شه‌هید کراوه به‌ ده‌ستی لایه‌نگه‌رانی معاویه.

-سه‌رچاوه‌ی ئاینی زه‌رده‌شتی:

ژانی ئینسان

له‌ سلاک بوون و سویدا

له‌ دروستکردنی نه‌وه‌ی نویدا

جیاوازیان

جیاوازی نیوان:

خه‌می ره‌ش و خه‌می سپیه

ئاهورامه‌زدا‌ی ئاهه‌نگ و ئه‌هریمه‌نی کپیه

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۲۱۱)

شاعیر (ئاهورامه‌زدا و ئه‌هریمه‌نی) له‌ ئاینی زه‌رده‌شتیه‌کان وه‌رگرتوووه و کردوو‌یه‌تی به‌ سه‌رچاوه‌ی وێنه‌ شیعرییه‌که‌ی، له‌ ئاینی زه‌رده‌شتدا دوو هێز هه‌یه: هێزی خێر و هێزی شه‌ر، هێزی خێر له‌ خوادا ده‌بیسێ که‌ ئاهورامه‌زدا‌یه و هێزی شه‌ر له‌ ئه‌هریمه‌ن.

-سه‌رچاوه‌ی ئاینی مه‌سیحی:

کوانی نامه‌ی ئینجیلی چوار سا‌ل د‌لداری!

کوانی کو‌رپه‌ی مه‌یلی چوار سا‌ل به‌ختیاری!

نه‌که‌ی.. نه‌که‌ی.. هه‌تا‌کو هه‌ی.. له‌ یادی که‌ی

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۰۶)

شاعیر نامه‌ی نیوان خۆی و یاره‌که‌ی به‌ (ئینجیل) چواندوووه، که‌ کتیبی ئاینی مه‌سیحیه‌کانه‌ بو (عیسا) پێغه‌مه‌به‌ر ها‌توووه‌ته‌ خواره‌وه.

ج-سه‌رچاوه‌ی ئەده‌بیاتی دراوسێ:

سه‌رچاوه‌کانی ئه‌ده‌بی دراوسێ کورد ده‌گرێته‌وه، که‌ خۆی له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکدا ده‌بینیته‌وه، به‌ شێوه‌ی پاراسته‌وه‌خۆ، یان ناراسته‌وه‌خۆ په‌یوه‌ندی رۆشن‌بیریان به‌ گه‌لی کورده‌وه هه‌یه، شاعیرانی کورد پێیان کاریگه‌ر بوون و زۆرجار سوودیان له‌ وێنه‌ شیعرییه‌کانی ئه‌ده‌بیاتی دراوسێ بینوه، بووه به‌ هه‌وێنی وێنه‌ی شیعری له‌ لایان. (د‌ل‌شاد مه‌ریوانی) یش وه‌ک هه‌ر شاعیرێکی تری رۆشن‌بیری ئه‌م و‌لاته‌ کاریگه‌ر بووه به‌ شاعیرانی و‌لاتی دراوسێی زۆرێک له‌ شیعره‌ عه‌ره‌بییه‌کانی شاعیرانی عه‌ره‌بی کردوووه

ململانی چینیایەتی و دوژمناوەتی نیوان کار و سەرماوەدار و لیکدانی بەرژەوهندییەکان" (غەمبار، ۲۰۰۴، ۴۱-۴۳)، شاعیر سوودی لەم رۆمانە وەرگرتوو، وێنە شیعرییەکی لەسەر بنیات ناوە لە پرێگەیی لیکچواندنی ئەو شەهیدە کە شاعیر بەناوی (ئەرنیستی کورد) ناوزەندی کردوو، لە رووی ئازایەتی و خەمخۆری بۆ چینی چەوساوەی میللەتەکی و خستنه‌رووی ئەوێ و لاتەکی لە ژێر هێز و دەسەڵاتی (پۆستالی ئاسنین) دایە، هەرۆه‌کو چۆن و لاتەکی (ئارنست ئیڤەر هارد) لە ژێر دەسەڵاتی کەسیک بوو، کە هێزەکی بەناوی (پاژنە ئاسنین) بوو.

تەوهری چوارەم:

بابەتی وێنە شیعرییەکان:

مەبەستمان لەو بابەتانە، کە بوونەتە زەمینە دروستبوونی وێنە شیعرییەکان؛ یان بەجۆرێکی تر: وێنە شیعرییەکان گوزارشت لەو بابەتانە دەکەن. لە خواری ئاماژە بە دیارترین ئەو بابەتە شیعرییانە دەکەین، کە وێنە شیعرییەکانی (دڵشاد مەریوانی) لێیانەو هەلقولون:

۱-واقیع:

یەکیکە لەو سەرچاوانە کە شاعیران لە بابەتی وێنە شیعرییەکانیاندا سوودی لێ دەبینن، چونکە شاعیر لەو واقعە کە تێیدا دەژی، هەرگیز ناتوانێت دەستبەرداری ببێت، ئەو خۆشی و ناخۆشیانە کە پێیدا تێپەریوە، کاریگەرییان لەسەر ئەزموونی شیعرییەکی دەبێت و دەبنە سەرچاوەی بنیاتی دەقی شیعرییە لای شاعیر "وێنە هونەری، تەنها لیکدانەو بەکی دەره‌کی نییە بۆ واقع، بەلکە لە شێوەی هەلوێستیکێ داھێنەرانی بۆ واقع خۆی بەرجەستە دەکات، وەک پرێگایەکی بۆ ئەندێشەکردن و تەواوکردنی ژبانی راستەقینە" (احمد، ۲۰۲۲، ۱۷۵) واتا شاعیر دەقوادەق ئەو واقعە ناخاتە روو، بەلکە لە پرێگە خەیاڵەو بە شێوازیکی تازە مامەلە لەگەڵ رووداوێکی دەکات، ئەم واقعەش ژبانی کۆمەڵایەتی و سیاسی و ئابووری و هەموو لایەنەکانی تری ژبان دەگرێتەو، کە شاعیر دەوروزێنێت و وای لێ دەکات بیکات بە هەوێنی دروست بوونی شاعر.

چاوەرێکی کەسیک دەکەن بە ناوی (گۆدۆ)، بەلام گۆدۆ کە بە تەمایە بێت و چۆن دێت دیار نییە، تەنیا ئەوێ ئەوان لە چاوەروانیدان، بەلام لە کۆتاییدا ئەم دوو کەسە بێزار و ناوێد دەبن لەم چاوەروانییە، بۆیە پەنا بۆ خۆکوشتن دەبن، لە کۆتایییدا دەسەڵاتیان بەسەر خۆکوشتنیدا ناوێت و دەپۆن و ئەو ناوە جێ دەهێلن).

من و تۆ لە ئەفسانە وەنوشەدا، دەست لە ملانین

بەلام لە گۆدۆی ئەم کاروانە..دلتیا نیم

لەو دەترسم نەبەت

بئ و بە تەنیا..تۆ بەرئ

بئ و بە تەنیا..من بەرئ

(مەریوانی، ۲۰۰۹، ۱۳۹)

شاعیر بە سوود وەرگرتن لەم شانۆگەرییە تەنانت ناوھێنای (گۆدۆ) وێنە شیعرییەکی خستوووەتە روو، کەوا لە چاوەرواندایە دەترسێت چاوەروانییەکی بئ هوو دە بێت، ئەگەر بێتیش تەنیا خۆی بەرئ، یانیش تەنیا یارەکی بەرئ و هەردووکیان بەیەکەو نەبات.

هاورئ ئەکرەم

لە ولاتی ژێر پۆستالی ئاسنیندا

پاکشا و

تۆی ئەرنستی ناو کوردستان

وێک دیوانیک شیعری دپاو

لە ئەلقە پەتی مووسلەو

شۆر بووینتەو

هەتا بالات گەیشتە فاو

هەتا گیانت چوووە کۆری شەهیدانی هاوڕیمان و

بوونە هەتاو

(مەریوانی، ۲۰۰۹، ۳۰۹-۳۱۰)

شاعیر بە قەد و بالای شەهیدیکدا هەلەدات و بە (ئەرنست) ی دەچووینئ، کە پالەوانی رۆمانی (پاژنە پۆلایینەکانی -العقب الحدیدیة) ی (جاک لەندەن)ە. "ئارنست ئیڤەر هارد هەموو لەشی ئازایەتی و حیکمەتە، پرە لە هێز و عەقل و دانایی..پلەوپایەکی بەرچاوی لە کۆنگرەکانی پارقی سۆشیالیست هەبوو، یەکیک بوو لە پیشەواکان.. جەختی لەسەر ئەو دەکردهو کە ناوی نابوو

راسته و خۆیه زۆرجار شاعیر ههست و سۆزی خۆی دهخاته
سه‌ر و داهینانیک له وینه‌که ده‌کات“ (حه‌سه‌ن، ۲۰۰۴، ل: ۳۳۳)
شاعیر په‌یوه‌ندییه‌کی تازه له نیوان په‌گه‌زه‌کانی سروشت
دروست ده‌کات، تیکه‌ل به هه‌ست و سۆزه خودییه‌کانی
ده‌بیست، له‌په‌یگه‌یه‌وه وینه‌یه‌کی تازه به‌ره‌هم دیت.

پاساری جوان، ناسمانی شین

روومه‌تی ئال، چاوانی کال، گه‌ش و نازدار

ئیسک شیرین، په‌رچه‌م په‌رژین باخ و گۆلزار

پیستی سپی به‌فری کویستان

که‌مه‌ری شل نه‌رم و نیان

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۵۵)

شاعیر وه‌سفی سروشتی کردووه، وشه‌ی جوان و ناسک
به‌کار ده‌هینیت، خه‌یال و ئه‌ندیشه‌ی فراوانی شاعیر وای
کردووه سروشت به‌مروفتیک بچووینیت که روومه‌ته‌کانی
ئال و چاوه‌کانی کال و ئیسکی شیرینه.

کزه‌ی شه‌مانی فینکی به‌یان

مووچه‌کی ئه‌دا

به‌داری سه‌روو

وه‌کو شازنیک بالای ئه‌له‌نجان

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۳۸۶)

شاعیر وه‌سفی سروشتی کردووه له‌په‌یگه‌ی خه‌یالی
خۆیه‌وه وینه‌یه‌کی سه‌رنج‌راکیشی له‌سه‌ر به‌مه‌ی لیکچواندن
بنیات ناوه، دار سه‌نه‌وبه‌ری به‌شازن چوواندووه و له‌نجه
ئه‌کات.

۳-بابه‌تی جوانی ئافره‌ت

ئه‌م سه‌رچاوه‌یه سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی بابه‌تی وینه‌ی
شعیرییه له‌هه‌موو قۆناغ و سه‌رده‌مه‌یکدا لای شاعیران،
شاعیر(دلشاد مه‌ریوانی) زۆر به‌بايه‌خه‌وه له جوانی
ئافره‌تی پروانیوه، ده‌یخاته به‌رزترین ئاستی هه‌موو ئه‌و
جوانییانه‌ی که له سروشتدا هه‌ن. هه‌ندیک جار جوانیی
ئافره‌ت و جوانیی سروشت تیکه‌ل به‌یه‌ک ده‌بن و ده‌بنه
ئیلها‌مه‌خشی په‌کتری، جوانی له سروشته‌وه وه‌رده‌گری
و یاره‌که‌ی پی وینا ده‌کات، هه‌ندیک جار په‌ش سروشت،
جوانی له ئافره‌ت وه‌رده‌گریت.

ئه‌ویان باوکمه

برۆ شاشه ئالۆسکاوه‌کانی

په‌ریزیک خانووی گوندیکن و قرچه‌یان دئ.

ئه‌ویان دایکمه

ده‌ست و په‌نجه وشکه‌کانی

چه‌پکی شوپه‌ی ئاو لیبراو.

ئه‌وه خوشکمه

بالای سه‌نه‌وبه‌ریکی به‌ر ته‌وژمی گریده‌ره

ئه‌مه هاوسه‌ره‌که‌مه

سیمای خه‌مناکه وه‌ک دیه‌هاتیه‌کی کۆچ پی‌کراو

ئه‌وانه هه‌موو هاوپیتم

بن ئه‌وه‌ی لیک نزیك بینه‌وه

له‌چرپه‌ی گریاناوی په‌کتر ده‌گه‌ین

(مه‌ریوانی، ۲۰۰۹، ل: ۱۸۰)

شاعیر له‌په‌یگه‌ی چه‌ند لیکچواندنیکه‌وه وینه‌یه‌کی
واقیعی تالی ئه‌و سه‌رده‌مه ده‌خاته روو، که گوند و
ناوچه‌کانی کوردستان کاولکاری به‌خۆیانه‌وه بینووه،
خه‌لکی به‌ناچاری کۆچیان پی‌کراوه و پاگوپزراو، (برۆ
شاشه ئالۆسکاوه‌کانی باوکی) به‌(په‌ریزیک خانووی گوندیک)
وینا ده‌کات که سووتاون، (ده‌ست و په‌نجه‌کانی دایکی) به
(چه‌پکی شوپه‌ی ئاو لیبراو) ده‌چووینیت، (بالای خوشکی)
به‌(سه‌نه‌وبه‌ریکی) ده‌چووینیت به‌هۆی گریده‌ره‌وه
پراوه‌ته‌وه، (سیمای هاوسه‌ره‌که‌ی) به‌(دی‌هاتیه‌کی
خه‌مناک) که کۆچی‌کراوه، هه‌موو ئه‌و وینانه ئه‌وه روون
ده‌که‌نه‌وه، کوردستان له‌و قۆناغه‌دا، هه‌م سروشته‌که‌ی،
هه‌م خه‌لکه‌که‌ی له بارودۆخیکی نا‌هه‌مواردا بوونه، به
هۆی پژی‌می به‌عس.

۲-سروشت

سروشت سه‌رچاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و ده‌وله‌مه‌نده که
شاعیران په‌نای بو ده‌بن له بابه‌تی وینه‌ی شعیرییه‌کانیاندا،
دیمه‌نه جوانه‌کانی کوردستان کاریگه‌ری زۆری به‌سه‌ر
شاعیرانه‌وه هه‌بووه، بوونه‌ته هه‌وینیی له دایک‌بوونی
چه‌ندین وینه‌ی قه‌شه‌نگ و په‌نگاوپه‌نگ. ”ئه‌و وینانه‌ی
که له سروشته‌وه هه‌له‌ده‌بژێردین زیاتر له‌سه‌ر بنچینه‌ی
وه‌سفی راسته‌وخۆ بنیات ده‌نرین. سه‌ره‌رای ئه‌و وه‌سفه

ئەنجام:

۱- له هونەری شیوازی ئالوگۆرکردنی درکپیکراودا، سوودی له هەر سێ هونەری (بەرجهستهکردن، بهتهنکردن، به مروف کردن) بینیه، له هونەری بهتهنکردن زۆرینهی ئەو وێنانەیی که کیشاویهتی بهر ههستی بینین دهکهن، ئەمەش بوو ئەوه دهگهڕێتهوه، که ههستی بینین له ههموو ههستهکانی تر کاریگهتره.

۲- به شیوازیکی بهرچاو وێنهیی رهزمزی له شیعیرهکانیدا بهکار هێناوه، ئەمەش دهگهڕێتهوه بوو ئەو بارودۆخه سیاسیه ناههموارهیی قووناغه شیعریهکی پیندا تپهپیه، توانا و دهسهلاتی شاعیریش نیشان دهدات له بهکارهێنانی ئەو وێنه پهمزیانه.

۳- له پرووی سههرچاوهی وێنهیی شیعریهوه، له سههرچاوهی خودیدا توانایهکی زۆری ههیه له دروستکردنی ئەو وێنانەیی که سههرچاوهکی خهیاالی فراوانی شاعیره، چهندين وێنهیی پهنگاوپهنگ و بارودۆخی دهروونی خووی لهپال ئەو وێنانه خستوهه ته پروو.

۴- له پرووی سههرچاوهی بابەتی، کاریگه ر بووه بهههندیکی لهو وێنانەیی له شیعری کلاسیکی دهبنزیت، سوودیکی زۆری له کهلهپووری میلی و ئەدهبی فۆلکلۆر بینیهوه له پهنه و ئیدیۆم و گۆرانی فۆلکلۆری و داستانی خوشهویستی، ههموو ئەوانه بوونهته بهشیکی له بابەتی وێنه شیعریهکانی.

۵- سوودی له چهند سههرچاوهیهکی ئایینی وهگرتهوه بوو پیکهپینانی وێنه شیعریهکانی لهوانهش (ئایینی ئیسلام-ئایینی زهدهشت-ئایینی مهسیحی)؛ که سههرچاوهی دووهم و سێههمیان ههنگاویکی رچهشکینیه.

۶- سروشت و ئافرهت بووهته یهکیک لهو بابەتانهی شاعیر سوودیکی زۆری لێ بینیهوه، بوو پیکهپینانی وێنه شیعریهکانی، بهلام جوانیهی ئافرهت له لای شاعیر له سهرووی سروشتهوهیه، به شیوهیهک سروشت له ئاست جوانیهی ئافرهت ون دهپیت و نامینیت؛ ئەمەش لایهتیکی جوانیناسیهی شاعیر پیشان دهدات.

دهم وهك خونچه، نیگا پرشنگ چاو گهلاویژ

قژ ته لای خاو گفتی شیرین

گهردن نزار مه مه وهك هه نار

(مهريوانی، ۲۰۰۹، ج: ۴۳)

لهم نمونه شیعرهدا جوانی له سروشت وهگرتهوه، یارهکهی پتی وینا کردوه، له نمونه شیعریکی تر سروشت جوانی له ئافرهتهوه وهگرتهوه:

به ره به یان بوو تیشکی خۆره تاو

قژی زپینی ده رته خست تاو تاو

(مهريوانی، ۲۰۰۹، ج: ۳۵)

ههندیکی جاریش شاعیر ههچهنده له ناو جوانیهی سروشت دهگهڕیت، جوانیهک نابینیهوه خووی له قهرهی جوانیهی ئافرهت بدات:

گه لیکم روانیه گولشه ن... نه بوو جوانی وه کو تو شهنگ

گولێ نه بوو چه شنی خه ندهت خونچه یه کیش وه ک لپوی تهنگ

(مهريوانی، ۲۰۰۹، ج: ۶۲)

به شیوهیهکی گشتی جوانیهی ئافرهت له سهرووی ههموو جوانیهکانه وهیه له لای شاعیر، جوانیهی ئافرهت به جوړیکه له ئاستدا جوانیهی سروشت چوک دادهات و ون دهپیت له ئاست جوانیهیهکی، هه ره وهک لهم چهند دیره به درده که ویت:

له هوش خووی چوو گولێ شه بوو

که چاوی کهوت به جوانی تو

(مهريوانی، ۲۰۰۹، ج: ۶۷)

لهم دیرهدا شاعیر ئەوه دهخاته پروو (گولێ شه بوو) له تاو جوانیهی یارهکهی، وهکو مروفیک له هوش خووی دهپیت، ههروهها له دیریکی ترده دهپیت:

مانگی چوارده بوو رهنجه رۆ

که چاوی کهوت به جوانیهی تو

(مهريوانی، ۲۰۰۹، ج: ۶۸)

(مانگی چوارده) کاتیکی یارهکهی شاعیر دهبینیت، به هۆی جوانیهیهکی رهنجه رۆ دهپیت و دیار نامینیت.

سه چاوه کان

یه کهم: (کوردی)

أ- کتیب:

- ١- جاک لندن، (٢٠٠٤)، پاژنه ی ئاسنین، وه رگێرانی: که مال غه مبار، چاپی یه کهم، چاپخانه ی دیلان، سلیمانی.
- ٢- حسن، دمه ولود ابراهیم، (٢٠٠٧)، پیکهاته ی ئه فسانه ی کوردی، چاپی یه کهم، چاپخانه ی رهنج، سلیمانی.
- ٣- حسین، جه بار ئه حمه د، (٢٠٠٨) ئیستاتیکای ده قسی شیعیری کوردی- کوردستانی عێراق (١٩٧٠-١٩٧٠) ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی.
- ٤- حه سه ن گه ردی، سه ردار ئه حمه د، (٢٠٠٤)، بنیاتی وینه ی هونه ری له شیعیری کوردی دا (١٩٧٠-١٩٩١)، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی.
- ٥- رسول، عیزه ددین مسته فا، (٢٠١٠)، لیکۆلینه وه ی ئه ده ی فۆکلۆری کوردی، چاپی سییه م، ده زگای ئاراس، هه ولیتر.
- ٦- رضا، ئیدریس محمد (٢٠٢١) وینه ی شیعیری له دیوانی (ته مه ن) ی (ئه حمه د محمد) دا، چاپی یه کهم، چاپخانه ی چوارچرا، هه ولیتر.
- ٧- شاره زا، که ریم (٢٠٠٥)، ئه فسانه له شیعیری هاوچه رخی کوردیدا، چاپی یه کهم، چاپخانه ی رۆشنییری، هه ولیتر.
- ٨- عبده وللا، د. ئیدریس (٢٠٢١) ده قناسی ئه ده ی کوردی، چاپی دووه م، نووسینگه ی ته فسیر، هه ولیتر.
- ٩- عیسا، هاوژین صلیوه (٢٠٠٩) بنیاتی وینه ی هونه ری له شیعیری شیرکو بیکه سدا، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی.
- ١٠- عه لی، دلشاد (١٩٩٨)، بنیاتی هه لبه ست له هۆنراوه ی کوردی دا، چاپخانه ی رهنج، سلیمانی.
- ١١- کانه ی، دلیر سادق (٢٠٠٩) هه ندی لادانی زمانی لای سی شاعیری نوێخوازی کورد (ئه نوهر مه سیفی- نه وزاد ره فعه ت، فه ره ادپیروال، چاپخانه ی خانی، ده وۆک.
- ١٢- مامۆستا هه ژار (٢٠٠٨) چوارینه کانی خه بیام، په خشانگای ئازادی، تهران.
- ١٣- مدرس، مه لا عبداکریم (١٣٦٤ شمسی) دیوانی نالی، چاپی دووه م، چاپخانه ی سپهر، تهران.
- ١٤- مه حمود، فاضل مه جید (٢٠٠٧)، سروشت له شیعیری گۆراند، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی.
- ١٥- مه ریوانی، دلشاد، (٢٠٠٩)، (کۆبه رهه م- شیعر)، چاپی یه کهم، ده زگای ئاراس، هه ولیتر.
- ١٦- یوسف، سه عد فاروق (٢٠١١) بنیاتی هونه ری له شیعیری ئه حمه د موختاربه گی جاف، چاپخانه ی رۆشنییری، هه ولیتر.

ب- گۆڤاری ئه کادیمی:

١- صابر، په ریز (٢٠٠٥)، ته وه ره کانی په مزی شیعیری له په خنه ی ئه ده ی کوردیدا، گۆڤاری زانستی مرۆفایه تی، زانکۆی سه لاهه دین، ژماره ٢٥.

٢- عزالدین، سۆران بهاء الدین، (٢٠١٩) وینه ی جوولآو له شیعیری ئیواره ی پاییزی هێمندا، گۆڤاری زانکۆی گه رمیان، ژماره ی تابه ت.

ج- نامه ی ئه کادیمی:

- ١- أحمد، مه ریوان حه مه کریم (٢٠٢٢) بنیاتی وینه ی هونه ری له شیعیری (سام) دا، نامه ی دکتۆرا، زانکۆی سلیمانی.
- ٢- محمد، یوسف علی (٢٠٠٨)، بنیاتی وینه له شیعه کانی (میهری) دا، نامه ی ماسته ر، زانکۆی سه لاهه دین.

دووه م: کتیب (عه ره ی)

- ١- التونجی، محمد (١٩٩٩) المعجم المفصل فی الأدب، الجزء الأول، ط٢، دارالکتب العلمیه، بیروت.
- ٢- عبدالرحمان، منصور (١٩٧٧) اتجاهات النقد الأدبی فی قرن الخامس الهجری، مکتبه الأنجلوسیه، القاهره.

الملخص:

خلاصة هذا البحث عبارة عن اظهار وتحديد الصور الشعرية في شعر (دلشاد ماريواني) وبيان المصادر التي استعان بها الشاعر في تأليفه للموضوعات والصور الشعرية مع تحليل صور من أشعاره. الصورة واحدة من المكونات الرئيسية في بناء النص الشعري، ولكل شاعر طريقة خاصة في تأليف الصور الشعرية، (دلشاد ماريواني) من الشعراء المحدثين الذي يمتاز بخبرة وطريقة خاصة في التعبير، وبهدف بيان الجانب الجمال وخلق الشعرية قام برسم العديد من الصور الجميلة والجدابة أي-التي تلفت الانتباه-في نصوصه الشعرية، وفي مجموع أشعار (دلشاد ماريواني) تتم ملاحظة الصور الشعرية بجميع أنواعها في أشعاره مثل (الصور الشعرية بحسب الحواس الانسانية الخمس- حاسة الذكاء(العقل)، والصور المتحركة والثابته، والصور الاسطورية، والصور الرمزية، والصور المفردة والثنائية والعامه)، مع استفادة من المصادر الذاتية والموضوعية، مع عرض كل واحد منها بطريقة مختلفة، والصورة الرمزية هي التي تلخظ بشكل واضح في أشعاره، وهي احدى مميزات الشاعر وسبب ذلك يعود الى ثقافة العامة للشاعر، والوضع السياسي الذي عاش فيه الشاعر، وهذا أعطى جمالية لنصوص الشاعر الشعرية.

الكلمات الدالة: دلشاد ماريواني، الصورة الشعرية، الصورة الرمزية، المصدر الذاتية، المصدر الموضوعية.

:Abstract

The research consists of revealing and identifying the sources and analyses of selected poems that feed the poetic imagination of the poet Dilshad Mariwani and the themes and structure of his poems. Image is one of the basic components of poetic text. Each poet has his style in creating artistic images; Dilshad Mariwani is an experienced and innovative poet with a unique style. He created many beautiful and interesting images in his poems for aesthetic and poetic purposes. All kinds of images are applied in all his poems, including images based on the human five senses, organic images, kinaesthetic images, mythical images, symbols, single and composite images, and metaphors. He presents subjective and objective views in different ways, and symbolic images are used extensively in his poems. The use of images is one of the poet's aesthetic characteristics and is determined by the poet's level of refinement and the political environment in which the poet lives.

Key words: Dilshad Mariwany, Poetic Imagery, symbolic Imagery, objective source, subjective source.